

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **Số 1 Tôn Thất Tùng, P. Bến Thành, TP HCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

12/2025

Tình yêu không hệ ở lời nói hay cảm giác, nhưng ở việc làm (NK 392).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

THƯ LINH HƯỚNG NHÂN MÙA VỌNG 2025

Lm. Phêrô Nguyễn Thanh Tùng

Tổng Linh hướng CĐLCTX TGP Sài Gòn

Anh chị em thành viên Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót rất thân mến. Năm Phụng vụ 2025 đã kết thúc. Cùng với Hội Thánh Công Giáo, chúng ta bước vào Năm phụng vụ mới với Mùa Vọng. Đây là thời gian ân sủng với lời mời gọi người Kitô, đặc biệt người Đoàn viên Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót bước vào một hành trình thiêng liêng đồng đầy hy vọng và niềm mong chờ. Đây không chỉ là thời gian chuẩn bị để mừng Đại Lễ Chúa Giáng Sinh, kỷ niệm biến cố Ngôi Lời nhập thể, nhưng còn là thời gian để chúng ta tỉnh thức mong đợi Chúa Giêsu quang lâm trong vinh quang, và đặc biệt hơn, đón rước Người ngự đến trong tâm hồn mỗi người ngay trong hiện tại. Mùa Vọng là mùa của Hy Vọng, Tỉnh Thức, và Hoán Cải, là thời gian của Lòng Chúa Thương Xót. Đây còn là mùa hồng ân, với lời mời gọi khẩn thiết từ Giáo hội, để chuẩn bị tâm hồn đón Chúa đến. Mà trọng tâm của sự chuẩn bị này không gì khác hơn là việc khám phá và đón nhận Lòng Chúa Thương Xót vô biên.

I. Mùa Vọng – “Mùa” của Lòng Chúa Thương Xót

Mầu nhiệm Ngôi Hai Thiên Chúa nhập thể nơi cung lòng Đức Maria với biến cố truyền tin, qua đó, *“Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta”* (Ga 1, 14), đây chính là **cao điểm của Lòng Thương Xót**, bởi vì: *“Thiên Chúa đã yêu thương nhân loại đến nỗi đã ban chính Con Một của Ngài”* (Gio 3, 18). Chính với tình yêu này, chúng ta nhận ra rằng:

1. Lòng Thương Xót là nền tảng của niềm Hy Vọng

Qua sự kiện truyền tin, Thiên Chúa siêu việt trở thành Đấng là “Emmanuel” (Mt 1, 23). Đây là chứng cứ minh nhiên về Thiên Chúa, Đấng giàu lòng thương xót, vì yêu thương, Ngài không bỏ rơi con người tội lỗi. Do đó, tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót cũng chính là nền tảng của niềm hy vọng Kitô giáo.

2. Mùa Vọng: Mùa hoán cải để đón nhận Lòng Thương Xót

Anh chị em Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót rất thân mến! Mùa Vọng mời gọi chúng ta “dọn đường cho Chúa” (Mt 3, 3). Nhưng

việc dọn đường này là gì nếu không phải là sự hoán cải cuộc sống, đổi mới tâm hồn; là nhận ra những lỗi lầm và thiếu sót, và tin tưởng vào Lòng Chúa Thương Xót để được tha thứ và đổi mới. Hay nói theo ngôn từ của Thánh Gioan tiền hô là *"Dọn cho Chúa một con đường bằng phẳng [...] và mọi người sẽ thấy ơn Thiên Chúa cứu độ"* (Lc 3, 4-5).

Mùa Vọng là thời điểm thuận tiện để thanh tẩy tâm hồn qua Bí tích Hòa giải. Đây là cuộc gặp gỡ trực tiếp với Lòng Chúa Thương Xót, nơi mà Thiên Chúa tha thứ và băng bó mọi vết thương cho những tâm hồn tan nát, khiêm cung. Quả thật, một khi chúng ta tin tưởng vào Lòng Chúa Thương Xót, điều đó đồng nghĩa là: không có sự hoán cải nào là quá muộn, khi chúng ta chạy đến với Lòng thương xót vô bờ bến của Thiên Chúa.

3. Mùa Vọng: Mùa Tín Thác

Thưa Anh chị em! Mùa Vọng mời gọi mỗi thành viên Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót Sống Tỉnh Thức và Hy Vọng. Mùa Vọng là mùa của sự chờ đợi trong hy vọng với niềm tin tưởng, đợi trông. Chúng ta trông chờ Chúa đến lần thứ hai, nhưng đồng thời, cũng tin tưởng rằng Ngài đang hiện diện trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta. Thái độ tỉnh thức không phải là sợ hãi hình phạt, mà là sẵn sàng, sốt sắng đón nhận Lòng Chúa Thương Xót với một thái độ tỉnh thức, sẵn sàng vào bất cứ lúc nào Ngài gõ cửa. Có thể xác quyết rằng, tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót là nền tảng của niềm hy vọng Kitô giáo.

II. Vài cách thức thực hành Lòng Thương Xót trong Mùa Vọng

Anh Chị Em Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót rất thân mến! Thánh Faustina đã dạy: Lòng Thương Xót phải được thực hành qua hành động, lời nói nhất là bằng đời sống cầu nguyện.

1. Hành Động của lòng thương xót chính là hành động thực thi Bác Ái

Thật vậy, Mùa Vọng là cơ hội để chúng ta noi gương Chúa Cứu Thế, Thiên Chúa quyền năng, tối cao, lại nhập thể vào cung lòng của một trinh nữ là loài thụ tạo của mình. Ngài còn sống cuộc sống khó hèn, đón nhận mọi đau khổ của kiếp nhân sinh để cảm thông,

để yêu thương và để trở nên là hiện thân Lòng Chúa Thương Xót cho nhân loại.

Chính vì thế, là Thành viên của Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, chúng ta được mời gọi tiếp nối công trình yêu thương của Đấng là Thiên Chúa nhập thể làm người. Mẫu nhiệm Lòng Chúa Thương Xót thể hiện nơi Đức Giêsu Kitô phải được cụ thể hóa nơi đời sống của Đoàn viên Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót tại môi trường sống của mình: nơi cộng đoàn, trong gia đình, nơi xóm làng, tại khu phố, nơi công sở, đặc biệt với những ai đang sống trong cô đơn, bệnh tật, đau khổ. Thành viên Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót chúng ta không cần phải làm những việc quá lớn lao, vĩ đại, nhưng hãy làm những hành động nhỏ bé bằng một tình yêu lớn lao. (Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu).

2. Bằng lời nói với cung bậc của Lòng Chúa Thương Xót

Công đồng Vaticano II qua hiến chế Tín lý về Giáo hội (Lumen Gentium) đã xác quyết: Giáo hội là Bí tích Cứu độ phổ quát của toàn thể nhân loại. Là đoàn viên của Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, Anh Chị Em được mời gọi trở nên “dấu chỉ và là phương tiện” Lòng Thương Xót của Chúa bằng chính lời nói đầy an ủi và tha thứ của mình. Hãy tránh xa mọi lời xét đoán, lời gây chia rẽ, oán thù, vì Chúa Cứu Thế đến để đem hiệp nhất và bình an cho nhân loại: “*Vinh danh Thiên Chúa trên trời. Bình an dưới thế cho người Chúa thương*” (Lc 2, 14); Đấng nối kết Đất với Trời: “*Đất với trời, xe chữ đồng*”. Là thành viên của Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, Anh chị em hãy cố gắng kiểm soát miệng lưỡi, tránh nói lời tiêu cực, buông lời chỉ trích, những lời phán xét người khác. Thay vào đó, là lời khích lệ, nâng đỡ, an ủi, lời yêu thương, tha thứ. Có thể nói rằng, tha thứ là hành động cao cả nhất của Lòng Thương Xót khởi đi từ Thiên Chúa, Đấng Giàu Lòng Thương Xót đối với tất cả chúng ta, những kẻ tội lỗi.

3. Một phương cách khác để thực hành lòng thương xót trong Mùa Vọng chính là việc cầu nguyện với trọn niềm tín thác

“*Các con hãy tỉnh thức và cầu nguyện luôn, để có thể đứng vững trước mặt Con Người*” (Lc 16, 31). Cầu nguyện là nguồn sức mạnh, là hơi thở đem lại sức sống cho đời sống Kitô hữu. Anh chị em hãy siêng năng đọc Kinh Lòng Chúa Thương Xót mỗi ngày, đặc biệt vào

3 giờ chiều, để cầu nguyện cho mình và cho toàn thể giới, để xin cho nhân loại được ơn hoán cải và bình an.

Trong Năm Thánh Hy Vọng và Mùa Vọng 2025 này, Anh chị em hãy sống tâm tình tín thác tuyệt đối vào Thiên Chúa với: *"Niềm hy vọng không bao giờ thất vọng"* (Rm 5, 5; Tông sắc Spes Non Confundit). Mùa Vọng mời gọi chúng ta từ bỏ mọi lo lắng và đặt trọn niềm tin, yêu, hy vọng vào Thiên Chúa, Đấng giàu lòng xót thương. Hãy dâng lên Chúa những khó khăn, đau khổ, bệnh tật, những thử thách, những gánh vác nặng nề: *"Hãy đến với ta, hỡi những ai mang gánh nặng nề. Ta sẽ nâng đỡ và bổ sức cho các người"* (Mt 11, 28).

III. Ánh Sáng Mùa Vọng khởi đi từ Lòng Chúa Thương Xót

Thưa Anh Chị Em! Chúng ta đang sống trong Năm Thánh hy vọng và Mùa Vọng 2025, đây chính là cơ hội để Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót chúng ta sống đúng và sống động, nghĩa là thể hiện cách trọn vẹn hơn ơn gọi người Đoàn viên của mình. Chúng ta được mời gọi trở thành

"ngọn hải đăng của Lòng Thương Xót", chiếu soi ánh sáng của Chúa Giêsu Kitô là Ngôi sao sáng, Đấng là *"Vùng Đông, là Mặt Trời Công Chính xuất hiện"* (Lc 1, 78-79; x. Kinh Benedictus) cho những người đang sống trong bóng tối của tội lỗi và tuyệt vọng.

Kính chúc Quý Anh Chị Em Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót Mùa Vọng và Giáng Sinh thánh đức, "đầy Ơn Phúc" như Đức Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót. Nguyện xin Ngôi Hai Thiên Chúa, Đấng đã nhập thể trong Cung Lòng Đức Maria, Đấng là hiện thân Lòng Chúa Thương Xót, Đấng đã đến, đang đến và vẫn đến, ban cho anh chị em một Mùa Vọng đầy ơn thánh, Hy Vọng, và Bình An. Nguyện xin Đức Maria, với tiếng thưa "Xin Vâng" và việc Mẹ "Vội vã lên đường" cùng đồng hành với Anh Chị em trong suốt hành trình Mùa Vọng, để Anh chị em cũng đem niềm vui, ân sủng và bình an, đem Đấng là hiện thân của "Lòng Chúa Thương Xót" đến cho tha nhân, để luôn có những "Gioan tiền hô" nhảy mừng trong lòng mẹ như thánh Gioan Tẩy giả khi đón nhận *"Thiên Chúa đến viếng thăm và cứu chuộc Dân người"* (Lc 1, 77).

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT II MÙA VỌNG, NĂM A

“Hãy dọn đường Chúa”

“Hãy dọn đường Chúa”, đó là lời Thánh Gioan Tiên hô kêu gọi. Xin được phép gọi lên một vài suy nghĩ về những con đường.

Thánh kinh có nói tới nhiều con đường:

- Con đường dân Do thái đã đi qua trong sa mạc: một con đường quanh co đi hoài đi mãi suốt 40 năm lang thang để tìm về Đất Hứa.

- Con đường từ Giêrusalem xuống thành Giêricô: một con đường hiểm trở, đầy những ổ phục kích của bọn cướp, CGS đã kể dụ ngôn về một người lữ hành đi qua con đường đó bị bọn cướp đánh dở sống dở chết.

- Con đường của Chúa Giêsu và các tông đồ một lần kia đi ngang qua xứ Samaria ngoại đạo: một con đường đã bị chặn lại không cho đi vì những thành kiến thù nghịch giữa hai dân tộc.

- Con đường thập giá của Chúa Giêsu: một con đường khổ đau rải rác những giọt máu của Đấng Cứu thế.

- Con đường về làng Emmau mà có lần sau phục sinh, hai môn

đệ của Chúa Giêsu đã cùng Ngài sánh bước: một con đường mù sương che mắt khiến hai ông không nhận ra Thầy mình.

- Và con đường là chính Chúa Giêsu “Ta là Đường, là sự thật và là sự sống”.

Những con đường trong Thánh kinh ấy, thực ra là hình bóng của những con đường trong đời người. Trong cuộc đời:

- Có những con đường chằng dây kẽm gai: con đường của những kẻ thù hận nhau, nó ngăn chặn những tương giao qua lại.

- Có những con đường đầy ổ phục kích: con đường của những kẻ cạnh tranh nhau, chờ cơ hội để khai thác nhau, lợi dụng nhau, làm hại nhau.

- Có những con đường hầm u tối: con đường của những kẻ lọc lừa, gian dối.

- Có những con đường quanh co trong rừng rậm: con đường của những kẻ lén lút sống trong vòng tội lỗi.

- Có những con đường gồ ghề lồi lõm: con đường của những kẻ mang một tật xấu thâm căn cố

để, hoặc kiêu căng, hoặc hà tiện, hoặc đam mê sắc dục...

– Có những con đường cỏ dại mọc đầy: con đường của những kẻ không vướng mắc tội nặng nhưng còn rất nhiều tội nhẹ.

– Có những con đường sa mạc cát nóng: con đường của những kẻ khô khan việc đạo.

– Và cũng có những con đường cái quan thẳng tắp: con đường bình an của những kẻ đạo hạnh, ngày càng tiến nhanh về Chúa.

Cuộc đời mỗi người chúng ta là một con đường: con đường hai chiều đưa ta đến với Chúa và Chúa đến với ta, hay đưa ta đến với tha nhân và tha nhân đến với ta.

– Đó chính là con đường mà Chúa Giáng Sinh muốn đi, đi để đến với ta, và qua ta để đến với tha nhân: đến để mang cho ta và cho anh em ta muôn ơn lành: ơn bình an, ơn hạnh phúc, ơn đạo hạnh.

Hội Thánh là tôi

Hội Thánh có nhiều khuyết điểm và gương xấu, nhưng Hội Thánh có Lời Hứa của Chúa. Hội Thánh là một phép lạ liên li. Tuy nhiên đừng vì thế mà phớt lờ khuyết điểm và gương xấu cho mọi người. Cũng đừng vì đó mà tha hồ làm gương xấu để Chúa phải làm phép lạ mỗi ngày (ĐHV 264).

Nữ tu đời Ange Hattei, trong tác phẩm "Jesus caritas" có thuật lại câu chuyện như sau:

Trước Công đồng Vaticanô II, một hôm có người bạn vô thần tôi yêu mến, đã nhận định với tôi rằng: Hội Thánh là một thế lực tiền bạc, là điểm tựa của các nhà độc tài và đại tư bản. Ông ta thắc mắc về các vị lãnh đạo Hội Thánh độc đoán và phe phái, về các tín hữu tự cho mình là tốt mà hành động xấu xa, về các Linh mục lo lắng thụ hưởng và làm giàu... Tôi kiên nhẫn lắng nghe ông rồi nói: "Tôi đã làm gì mà anh hạ nhục tôi như vậy?" Ông ta sừng sỏ bảo: "Tôi sỉ nhục cô ư? Nhưng tôi đâu có nói gì cô! Không nói gì cô mà cũng chẳng nói gì về một người bạn nào của cô cả, như Linh mục X, hay chị Y chẳng hạn. Tôi nói đến Hội Thánh cách chung mà!" Tôi trả lời: "Hội Thánh cách chung là tôi, Hội Thánh cách chung là tất cả những người mà anh chỉ trích, những kẻ mà anh loại trừ. Họ trộn lẫn với nhau một cách không thể phân ly được. Hội Thánh cách chung là họ, là tôi, là tất cả những người ấy". Ông bạn tôi từ đó không bao giờ còn thắc mắc với tôi về Hội Thánh. Và nhiều lần trước mặt tôi ông còn tìm cách làm nổi bật những dấu hiệu tích cực về sự hiện diện của Hội Thánh trong thế giới này nữa (ĐHY NVT, Trên đường lữ hành).

CHÚA NHẬT III MÙA VỌNG, NĂM A

Người ta đang cần Chúa

Nhìn bề ngoài thì xem ra con người thời nay rất đầy đủ. Nhưng nếu đi sâu đến tận đáy lòng, ta mới thấy nhiều khoảng trống mênh mông rất cần được lấp đầy:

– Khoảng trống “siêu vật chất”: Mặc dù tiền bạc, của cải, tiện nghi..., nói chung là vật chất có rất nhiều, nhưng lòng người vẫn luôn thấy thiếu. Chỗ thiếu vắng này không thể lấy tiền mà mua được, không thể lấy vật chất mà lấp đầy được.

– Khoảng trống “tình yêu”: người ta sống với nhau vì quyền lợi. Ai có lợi cho tôi thì tôi đến; ai không có lợi thì tôi thờ ơ, ai không còn có lợi thì tôi bỏ, ai có hại thì tôi tìm cách diệt trừ... Hình như tình yêu không có chỗ trong lòng người.

– Khoảng trống “vĩnh hằng”: mọi thứ mà người thời nay có đều chỉ là tạm bợ, kéo dài lắm cũng chỉ là “trăm năm trong cõi người ta”. Con người cần cái gì đó dài hơn, lâu hơn, mãi mãi...

Những khoảng trống ấy thật là mênh mông, và không ai ngoài Chúa có thể lấp đầy. Con người thời nay đang rất cần Chúa.

“Hay chúng tôi còn phải đợi một Đấng nào khác?”

Tuy Gioan là một ngôn sứ và còn là vị Tiền hô, nhưng câu hỏi này của ông lại rất “phạm trần”: Ông nghĩ rằng Đức Giêsu là Đấng Messia Thẩm phán. Nhưng khi thấy Ngài chẳng xét xử và trừng trị ai thì ông nghĩ tới “một Đấng nào khác”.

Nhưng chúng ta còn “phạm trần” hơn Gioan nhiều: Dù đã biết Đức Giêsu chính là Đấng Messia, nhưng chúng ta không đủ tin nơi Ngài, chúng ta hướng về nhiều “đấng messia khác”:

messia-tiền-bạc, messia-thế-lực, messia-lạc-thú...

Tuyên ngôn Dominus Jesus khẳng định rằng Đức Giêsu là Đấng Cứu Độ duy nhất, ngoài Ngài ra chẳng có đấng messia nào cả. Không hết lòng tin tưởng vào Đức Giêsu là "vấp ngã", chạy theo những đấng messia khác cũng là "vấp ngã". Vì thế Đức Giêsu đã khuyến cáo: "Phúc cho ai không vấp ngã vì Ta".

Một cây sậy phát phơ trước gió

Gioan Tẩy giả không phải là một cây sậy phát phơ trước gió, vì Gioan không phải là người yếu đuối nhu nhược dễ uốn mình trước áp lực và dư luận.

Nhưng hình ảnh cây sậy phát phơ trước gió có thể dạy ta nhiều điều:

– Nó vừa mềm vừa nhẹ nên gió thổi nó nghiêng về hướng nào cũng được.

– Nhưng nó lại rất mạnh: giông to gió lớn có thể xô ngã những cây cổ thụ to lớn, nhưng không thể bứt gốc cây sậy nhỏ bé này.

Lạy Chúa,

– Xin dạy chúng con hiểu rằng sức mạnh ở trong sự yếu đuối và dịu dàng

– Xin dạy chúng con khôn ngoan biết khi nào phải cong xuống và khi nào phải trụ vững vàng.

Chuyện minh họa

Ông có phải là Chúa Giêsu không?

Một nhóm thương gia dự một cuộc họp. Người nào cũng báo trước với vợ con là sẽ về nhà đúng giờ ăn bữa tối. Nhưng cuộc họp kéo dài hơn dự định. Tan buổi họp, ai nấy hối hả chạy ra xe buýt. Một người xô phải quầy bán táo của một cậu bé, táo rơi tứ tung. Nhưng không ai dừng lại để lượm giúp cậu. Rồi mọi người đều lên được xe buýt, thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ít giây sau, một người trong nhóm cảm thấy bứt rứt về chuyện cậu bé bán táo. Ông xuống xe trở lại chỗ cũ. Ông thấy cậu bé đang vất vả mò tìm từng trái táo để lượm lại. Thì ra cậu bị mù! Tội nghiệp quá, ông giúp cậu lượm lại từng quả cho đến hết. Một số quả đã bị giập. Ông móc túi dúm vào tay cậu bé một món tiền, rồi ra đi. Cậu bé bán táo hỏi với theo "Ông có phải là Chúa Giêsu không?".

Theo một nghĩa nào đó, ông ta là Chúa Giêsu. Thời nay đang cần có nhiều Chúa Giêsu như thế.

CHÚA NHẬT IV MÙA VỌNG, NĂM A

Đức Giêsu là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta.

Chỉ cần một so sánh rất tầm thường, chúng ta sẽ thấy đó là một ơn rất to lớn mà Thiên Chúa ban cho chúng ta:

Tôi có một người bạn vừa tốt vừa đa tài đa năng. Mỗi khi có chuyện gì cần, tôi gọi thì anh đến và anh giúp tôi giải quyết rất tốt đẹp. Tôi sung sướng lắm. Nhưng nhiều khi tôi đang cần mà anh lại đang đi vắng xa nên không giúp gì cho tôi được. Khi đó tôi ao ước: phải chi người bạn ấy luôn ở với tôi!

Chúa Giêsu hơn người bạn ấy rất nhiều: Ngài không chỉ là một con người mà còn là Thiên Chúa. Ngài không chỉ đa tài đa năng mà còn là toàn tài toàn năng. Ngài nói "Này Ta ở cùng chúng con mọi ngày cho đến tận thế". Ngài đúng là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta. Còn gì quý hơn!

Nhưng đã có biết bao người lấy danh thánh Chúa khắc vào dây lưng, hùng hống hổ hổ xông ra trận để chém giết anh em đồng loại! Biết bao người đã đi tàn sát nhân danh Chúa, tuy họ không xâm tên Chúa vào ngực hay khắc vào dây nịt.

Chúa ở với chúng con để kéo chúng con ra khỏi tội lỗi, chứ

không phải làm cơ cho chúng con bênh vực mình, bênh vực những hành vi tội lỗi của mình.

Chúa ở với chúng con để giúp chúng con vượt qua những chướng ngại trên con đường đi tìm công lý và tình huynh đệ, chứ không phải để dẫn chúng con đến những quần đảo thoát ly.

Chúa hãy ở với chúng con những khi vì sợ hãi, chúng con ngừng bước hay lui bước. Chúa hãy ở với chúng con khi vì lơ đãng chúng con đi lạc đường chính nẻo ngay.

Thân lạy Emmanuel, xin Chúa hãy luôn ở cùng chúng con! (Trích Công giáo và Dân tộc, số đặc biệt giáng sinh 1998).

Chuẩn bị Lễ Giáng sinh

Ngày nay thói quen mừng lễ Giáng sinh có thể nói là rất phổ biến: hầu hết mọi người trên thế giới, dù là người có đạo hay không có đạo, cũng đều quen mừng lễ Giáng sinh. Tuy nhiên, hầu như ai ai cũng coi đây là một dịp lễ vui, có nhiều hoa đèn, nhiều tiếng thánh ca. Trong dịp lễ Giáng sinh người ta cũng sáng tác nhiều tiểu phẩm văn nghệ rất cảm động nhưng qua đó ta thấy được khía cạnh mỉa mai là lễ Giáng sinh đã không được mừng đúng ý nghĩa. Có một tiểu

phẩm kể chuyện một em bé gái nghèo, đêm Giáng sinh phải co ro lặn lội trong sương tuyết để bán từng hộp que diêm, trong khi đó thì xa xa vọng lại tiếng hát thánh ca réo rắt; một tiểu phẩm khác kể chuyện một tên ăn trộm coi lễ Giáng sinh là dịp tốt để hành nghề, nó biết đêm đó nhà giàu nào cũng có nhiều bánh trái, nên nó đợi đến lúc người ta đi dự lễ ở nhà thờ để lén vào ăn trộm, và xa xa vọng lại cũng những hồi chuông giáng sinh rộn rã.

Cũng có một tác phẩm tuy không nói về lễ Giáng sinh nhưng cũng mang cùng một ý nghĩa. Đây là một chuyện phim tưởng tượng. Đạo diễn tưởng tượng có một Đức Giáo hoàng vì chán cảnh lễ nghi rườm rà trong Tòa Thánh Vatican nên nhân một dịp đi lạc khỏi Tòa Thánh, đã đi luôn vào sống ở một ngôi làng nghèo. Làng này đang bị bệnh dịch hoành hành nên bị cắt đứt mọi liên lạc với bên ngoài, lương thực khan hiếm. Trong làng có một cái cối dùng sức gió để cung cấp nước, nhưng cối gió đã hư và không ai sửa. Nếp sống quá khổ cực khiến người ta không đến nhà thờ nữa, nhà thờ bị hoang phế, và chính vị Linh mục coi sóc nhà thờ đó cũng chán nản hồi tục đi làm nghề

chăn cừu. Đức Giáo hoàng đã cùng với dân làng đi moi đồng rác, tiếp xúc với những trẻ em lang thang bụi đời, và động viên người ta cùng Ngài sửa lại cái cối xay nước. Sau một thời gian làm việc vất vả với rất nhiều khó khăn, cái cối xay gió ấy đã được sửa chữa và hoạt động lại. Cho tới lúc đó dân làng mới biết Ngài chính là Giáo hoàng. Và Ngài giã từ họ trở về Tòa Thánh. Cuốn phim kết thúc với cảnh Đức Giáo hoàng chủ tọa một Thánh lễ có rất đông người tham dự, đặc biệt trong số đó có dân chúng của cái làng nghèo khổ kia và cả vị Linh mục nữa, vị Linh mục này đã trở về với đoàn chiên giáo dân của mình. Chắc chúng ta hiểu được ngụ ý của đạo diễn: Nếu giáo hội chỉ thu mình trong các lễ nghi ở nhà thờ thì dần dần Giáo hội sẽ xa lìa quần chúng và quần chúng cũng xa lìa Giáo hội. Còn Giáo hội dân thân phục vụ những nhu cầu thiết thực của quần chúng thì quần chúng sẽ đến vây quanh Giáo hội.

Ngôi Hai Thiên Chúa giáng sinh là Emmanuel, nghĩa là "Thiên Chúa ở cùng chúng ta". Giáo Hội cũng phải là Emmanuel. Và mỗi tín hữu cũng phải là Emmanuel.

CHÚA NHẬT LỄ THÁNH GIA, NĂM A

Trong bức tranh vẽ cảnh gia đình Nadarét, có hai nét đáng lưu ý:

- Vai trò nổi bật của người gia trưởng: vai người mẹ Maria và người con Giêsu đều mờ nhạt để làm nổi bật hẳn lên vai người gia trưởng Giuse. Người gia trưởng này tuy âm thầm nhưng rất tận tụy lo lắng chăm sóc mọi người trong gia đình. Một gia đình hợp nhất quanh người gia trưởng.

b/ Nhưng bên trên vai trò người gia trưởng, còn một vai khác quan trọng hơn, đó là Thiên Chúa. Chính Thiên Chúa dẫn dắt cuộc sống gia đình Nadarét qua đại diện của Ngài là gia trưởng Giuse. Thiên Chúa là gia trưởng tối cao của gia đình.

Để bảo vệ Hài nhi Giêsu khỏi sa vào nanh vuốt Hêrôđê, Thánh Giuse và Đức Maria đã phải vượt qua con đường hiểm trở dài gần 500 cây số xuyên qua sa mạc El-Arish đến Ai Cập, một sa mạc trải dài hơn 200 cây số toàn cát trắng như biển cả mênh mông, không một bóng cây, một cọng cỏ, một giếng nước. Đoàn lữ hành phải đeo đủ đồ ăn, nước uống để chịu đựng cả nửa tháng rất kham khổ. Năm mươi năm trước Chúa Giáng sinh, đoàn quân Rôma phải vượt qua quãng đường này thấy khủng khiếp

hơn đánh nhau với quân Ai cập. Năm 1967, đại quân Ai cập đã sa lầy trong sa mạc này khi chiến tranh với quân Do Thái.

Sự khủng khiếp của những đoàn quân hùng mạnh làm ta cảm thấy sự khốn cực của Thánh Gia lúc đi tị nạn. Ngày ngày các ngài phải lê gót từng bước chân trên cát lầy sụp lở, vượt qua các đồi cát dưới ánh nắng mặt trời thiêu đốt, giữa biển cát nóng hừng hực, vẫn phải tiết kiệm từng giọt nước và những cơn bão cát khủng khiếp như muốn chôn sống các ngài.

Có một sổ sách hoang đường mô tả cuộc tị nạn của Thánh Gia như thiên đường: những dã thú hiền từ đến lạy dưới chân Chúa Hài Nhi, những cây chà là rợp bóng rủ trái để các Ngài ngủ mát, ăn điểm tâm; nước chảy lênh láng để các Ngài giải khát, tắm rửa giữa sa mạc! (Ricciotti, Vie de Jésus-Christ, p. 268).

Ở trần gian, Thánh Gia không được hưởng cảnh thanh nhàn đó. Chúa muốn các Ngài phải chịu trăm chiều đau khổ để nêu gương cho ta khi gặp gian nan biết vui lòng hy sinh như các Ngài, nhất là khi gặp thử thách để bảo vệ Hài Nhi Giêsu, bảo vệ Hội Thánh, bảo vệ đức tin và các hài nhi con cháu mình. Phải bảo

vệ hài nhi khỏi tay kẻ dữ, khỏi không bị hận thù bất công, khỏi bạn bè gian ác, trộm cắp, đòi trộm. Đó là nhiệm vụ của cha mẹ, của các vị tinh thần và mọi kitô hữu.

Biết bao hài nhi đã bị huỷ hoại trong bào thai, khi chào đời lại bị cha mẹ vô luân liệng bỏ, và bị bao nhiêu tệ nạn xấu xô đẩy. Thật khổ tâm!

Cách bảo vệ hài nhi an toàn nhất là hãy tỉnh thức nghe tiếng Chúa trong lương tri, trong Tin Mừng và giáo huấn của Hội Thánh, mới mong tránh khỏi tay những Hêrôđê tàn bạo. Nhất là hãy dắt con em mình đến nương ẩn dưới cánh tay uy quyền và tình thương bao la của Chúa, Mẹ Maria và Thánh Cả Giuse.

(Lm Vũ Khắc Nghiêm, Xây nhà trên đá, năm A)

Bà mẹ thánh thiện và đảm đang thành Luân Đôn

Đầu thế kỷ XX này, tại Luân Đôn, có một gia đình công nhân vừa nghèo khó lại vừa đông con: cả thảy 13 đứa! Bố của chúng phải đi làm việc suốt ngày ở xí nghiệp. Bà mẹ ở nhà làm nghề phụ và lo việc nội trợ. Dù đầu tắt mặt tối, bận bịu suốt ngày suốt đêm, nhưng bà Vaughan vẫn vui vẻ thay mặt chồng dạy dỗ con cái học giáo lý, tập luyện chúng có tinh thần đạo đức,

khuyến chúng chịu khó học tập, lao động, và đặc biệt trưa nào rửa chén bát xong bà Vaughan cũng đến nhà thờ cầu Chúa một giờ.

Láng giềng ai cũng lấy làm lạ và hỏi bà: "Một bầy con 13 đứa, bận rộn sáng tối, mà sao trưa nào chị cũng đi cầu Thánh Thể?". Bà tươi cười bảo: "Thấy một bầy con lúc nhúc, ăn bữa mai chạy gạo bữa hôm, tôi lo lắm. Hơn thế, chúng còn đến trước trường học, theo bạn bè rủ rê đi chơi hoặc ra phố phường xa hoa, do đó nhiều nguy hiểm, tôi càng thao thức hơn. Thành thử mỗi ngày đầu bận việc đến đâu, tôi cũng bỏ ra một giờ để cầu Chúa, sốt sắng xin Người ban ơn cho vợ chồng tôi nuôi nấng các cháu hằng ngày dùng đủ và dạy dỗ chúng nên người đạo đức".

Chúa đã nhận lời và ân thưởng cho lòng tin cùng sự hy sinh của bà Vaughan: trong 13 người con, một người làm Hồng Y Tổng Giám Mục giáo phận Luân Đôn, một người khác làm Tổng Giám Mục, hai người làm Linh mục, hai nam tu sĩ, hai nữ tu sĩ, còn 5 người ở thế gian lập gia đình lưu truyền nòi giống, sống cuộc đời đạo đức thánh thiện (ĐHY NVT, Trên đường lữ hành).

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 119

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Theo bạn, trong số 12 câu hỏi sau đây thì đâu sẽ là câu hỏi (hoặc câu trả lời) cần phải nại đến, cần nương tựa vào lòng Chúa thương xót, cần đến chính tình yêu xót thương vô biên của Thiên Chúa toàn năng: (1) "Tôi là ai?"; (2) "Tôi từ đâu đến?"; (3) "Tại sao tôi tồn tại?"; (4) "Ý nghĩa của cuộc đời là gì?"; (5) "Tôi phải sống thế nào mới là đúng?"; (6) "Hạnh phúc là gì?"; (7) "Tình yêu là gì?"; (8) "Tại sao lại có đau khổ?"; (9) "Tôi có thật sự tự do không?"; (10) "Điều gì quyết định giá trị của một con người?"; (11) "Sau khi chết, điều gì sẽ xảy ra?"; (12) "Tôi sẽ để lại dấu vết gì khi rời khỏi thế gian?"?

Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời. Ngôi Lời vẫn hướng về Thiên Chúa, và Ngôi Lời là Thiên Chúa. Lúc khởi đầu, Người vẫn hướng về Thiên Chúa. Nhờ Ngôi Lời, vạn vật được tạo thành, và không có Người, thì chẳng có gì được tạo thành. Điều đã được tạo thành ở nơi Người là sự sống, và sự sống là ánh sáng cho nhân loại. Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối, và bóng tối đã không diệt được ánh sáng.¹

Theo tôi, toàn bộ 12 câu trả lời đều cần đến Ông Trời, cần đến Tạo Hóa, cần Ngôi Lời... vì "Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời..." và vì "Ngôi Lời là Thiên Chúa...", là biểu hiện tuyệt vời và hoàn hảo nhất của Thiên Chúa Cha Đấng giàu lòng xót thương.

Tất cả đều cần đến Ngôi Lời mà nhờ đó "vạn vật được tạo thành, và không có Người, thì chẳng có gì được tạo thành. Điều đã được tạo thành ở nơi Người là sự sống, và sự sống là ánh sáng cho

¹ Ga 1,1-6.

nhân loại. Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối, và bóng tối đã không diệt được ánh sáng”.

Nghĩa là nhờ đó mà “Giáo hội được mời gọi trên tất cả mọi sự, trở thành chứng nhân khả tín cho lòng thương xót, tuyên xưng và sống lòng thương xót ấy”.²

Misericordiae vultus 25,7-8

Giáo hội được mời gọi trên tất cả mọi sự để trở thành một chứng nhân khả tín cho lòng thương xót, tuyên xưng và sống lòng thương xót ấy như là cốt lõi của mặc khải từ Đức Ki-tô Giê-su. (APV 25,7) Từ trái tim của Thiên Chúa Ba Ngôi, từ những chiều sâu thẳm của mầu nhiệm Thiên Chúa, dòng sông vĩ đại của lòng thương xót dâng cao và tuôn tràn ra không ngừng. (APV 25,8)

Chút suy tư

Quả là trong cuộc sống có những điều sâu xa mà hầu như ai đã sinh ra làm người cũng từng muốn biết... dù ở lứa tuổi nào, văn hóa nào hay hoàn cảnh nào.

Thật vậy, đối với 12 câu hỏi thuộc phần “Dẫn vào” nói trên, có lẽ ai trong chúng ta cũng muốn có câu trả lời: (1) Tôi là ai? (Tôi thực sự là ai ngoài những vai trò đời thường như tên gọi, nghề nghiệp, chức danh?);³ (2) Tôi từ đâu đến? (Đời sống của tôi bắt đầu từ đâu, từ ngẫu nhiên, số phận, hay có một Đấng tạo dựng nên tôi?);⁴ (3) Tại sao tôi tồn tại? (Có lý do nào cho sự hiện diện của tôi trên đời này không?);⁵ (4) Ý nghĩa của cuộc đời là gì? (Điều gì làm cho một đời người trở nên đáng sống?);⁶ (5) Tôi phải sống thế nào mới là đúng? (Đâu là hướng đi đúng giữa vô vàn lựa

² APV 25,7.

³ Tôi là ai? (*Who am I?*). Theo triết học hiện sinh thì “Tôi không phải là cái tôi có, mà là cái tôi chọn trở thành”.

⁴ Tôi từ đâu đến? (*Where do I come from?*). Theo triết học siêu hình thì con người luôn có nhu cầu đi “Tìm nguyên nhân đầu tiên của hiện hữu”.

⁵ Tại sao tôi tồn tại? (*Why do I exist?*). Theo Kierkegaard thì “Hiện hữu trước rồi mới tự định nghĩa”; còn theo Nietzsche thì “Không có mục đích khách quan, mà con người tự sáng tạo mục đích”.

⁶ Ý nghĩa của cuộc đời là gì? (*What is the meaning of life?*). Theo Camus thì “Cuộc đời có thể phi lý, nhưng ta phải chọn cách sống ưỡn con đá lên đỉnh núi”; còn theo Viktor Frankl thì “Ý nghĩa thường nằm trong tình yêu, lao động và đau khổ được chấp nhận”.

chọn?);⁷ (6) Hạnh phúc là gì? (Tôi phải tìm nó ở đâu?);⁸ (7) Tình yêu là gì? (Là cảm xúc, là quyết định, hay là trách nhiệm và hiến dâng?);⁹ (8) Tại sao lại có đau khổ? (Nếu có sự thiện, tại sao vẫn tồn tại những bất công, thua thiệt, mất mát?);¹⁰ (9) Tôi có thật sự tự do không? (Hay tôi đang bị chi phối bởi quá khứ, xã hội, hoặc nỗi sợ?);¹¹ (10) Điều gì quyết định giá trị của một con người? (Là thành công, là tài sản, hay phẩm chất bên trong?);¹² (11) Sau khi chết, điều gì sẽ xảy ra? (thiên đàng, hay hư vô, luân hồi, hay đời sống mới?);¹³ (12) Tôi sẽ để lại dấu vết gì khi rời khỏi thế gian? (Người ta sẽ nhớ gì về tôi, tôi đã yêu và được yêu như thế nào?).¹⁴

Trong bối cảnh cuộc đời như thế, quả là thiết thực tuyệt vời đối với việc “*Natural Code LLC*” treo giải thưởng danh giá, độc đáo cho bất kỳ ai đưa ra được câu trả lời về “Mã di truyền của sự sống đến từ đâu?” và được sự chấp thuận của Ban giám khảo gồm ba nhà khoa học nổi tiếng: George Church (giáo sư di truyền học tại Đại học Harvard), Denis Noble (giáo sư Đại học Oxford), và Michael

⁷ Tôi phải sống thế nào mới là đúng? (*How should I live?*). Theo Plato thì con người cần “Sống theo chân – thiện – mỹ”; còn theo Aristotle thì “Sống theo đức hạnh (*virtue*)”; còn theo Kant thì cần “Làm điều đúng vì nó đúng, không vì lợi ích”.

⁸ Hạnh phúc là gì? (*What is happiness?*). Theo Aristotle thì đó là “*Eudaimonia* — một đời sống trọn vẹn, không phải khoái lạc nhất thời”; còn theo trường phái Utilitarian thì “Hạnh phúc là tối đa hóa lợi ích cho số đông”.

⁹ Tình yêu là gì? (*What is love?*). Theo Plato: “Tình yêu dẫn tâm hồn đi tìm cái đẹp tuyệt đối”; theo trường phái Fromm: “Yêu là một hành động của ý chí, chứ không chỉ là cảm xúc”.

¹⁰ Tại sao lại có đau khổ? (*Why does suffering exist?*). Câu trả lời theo Phật giáo là do “tham – sân – si”; còn theo Camus thì “Đời vốn phi lý, câu hỏi không phải tại sao, mà là ta đối diện thế nào”.

¹¹ Tôi có thật sự tự do không? (*Am I really free?*). Theo Sartre thì “Con người bị kết án phải tự do, không thể trốn chạy khỏi trách nhiệm”; theo trường phái Determinism thì “Mọi quyết định đã bị quyết định bởi nguyên nhân trước đó”.

¹² Điều gì quyết định giá trị của một con người? (*What gives a person value?*). Theo Kant thì “Con người có giá trị vô điều kiện, vì có lý trí và phẩm giá”; còn theo Nietzsche thì “Giá trị do chính chúng ta sáng tạo”.

¹³ Sau khi chết, điều gì xảy ra? (*What happens after death?*). Theo siêu hình học thì đó là “Câu hỏi vượt khỏi khoa học”; còn theo Epicurus thì “Khi có tôi thì không có cái chết; khi có cái chết thì không còn tôi”.

¹⁴ Tôi sẽ để lại dấu vết gì? (*What legacy do I leave?*). Theo Heidegger thì “Sống xác thực là sống hướng về cái chết... để hiểu giá trị của từng khoảnh khắc”; còn theo triết học hành động thì “Giá trị của ta là tác động của ta trên người khác”.

Ruse (giám đốc Chương trình Triết học về Lịch sử Khoa học tại Đại học Tiểu bang Florida).

Tuy nhiên, đối với “Tiến hóa 2.0” (*Evolution 2.0 Prize*) thì... có lẽ các ứng viên “đam mê” tranh giải, không phải chỉ vì món tiền to hay danh tiếng lớn của giải thưởng mà ứng viên đoạt giải có thể nhận được; nhưng tiền và chính là nhu cầu của thời đại cần một lời đáp minh bạch, một giải pháp khoa học phù hợp với khát vọng tìm ra sự thật về “nguồn gốc của sự sống”.¹⁵ Như thế, đối với một người hay một nhóm các Ki-tô hữu khoa học gia (hoặc các nhà khoa học Ki-tô hữu) thì... đó chính là tìm ra được phần nào sự thật tự nhiên, chân chính, tối hậu thuộc Chân Lý Tuyệt Đối nơi đức tin siêu nhiên.

Đó sẽ là Ông Trời, là Tạo Hóa, là Ngôi Lời, là Ngôi Hai Thiên Chúa làm người, là biểu hiện tuyệt vời và hoàn hảo nhất của Thiên Chúa là Đấng giàu lòng xót thương... mà Ki-tô hữu vẫn luôn được mời gọi trở thành chứng nhân khả tín cho lòng thương xót, tuyên xưng và sống lòng thương xót ấy;¹⁶ đồng thời, đó cũng sẽ là lời mời gọi nhân loại quy hướng mọi sự vào “Thiên Chúa Ba Ngôi, từ những chiều sâu thẳm của mầu nhiệm Thiên Chúa, dòng sông vĩ đại của lòng thương xót dâng cao và tuôn tràn ra không ngừng”.¹⁷

Gợi ý thảo luận

1. Theo bạn, Thiên Chúa Đấng giàu lòng xót thương nghĩa là làm sao? Ta cần làm gì cho “phải đạo”?
2. Tại sao Đức Ki-tô Giê-su được coi là “biểu hiện tuyệt vời và hoàn hảo nhất của Thiên Chúa giàu lòng xót thương”? Liệu chúng ta có đang “trở thành chứng nhân khả tín cho lòng thương xót, tuyên xưng và sống lòng thương xót ấy”?

12-11-2025, GTHH

¹⁵ Giải thưởng “Tiến hóa 2.0” (*Evolution 2.0 Prize*) được thiết lập bởi Perry Marshall cùng tổ chức Natural Code LLC, với mục tiêu: Trao giải cho bất cứ người nào có thể trả lời câu hỏi lớn: “Mã di truyền (*DNA*) của sự sống đến từ đâu?” (hoặc: “Nguồn gốc thông tin sinh học là gì?”). Giá trị ban đầu của “*Evolution 2.0 Prize*”: khoảng 5 triệu USD. Hạn chót để có thể nộp bài tham dự: ngày 17-11-2026 (x. [PhamVietHung's Home](#)).

¹⁶ APV 25,7.

¹⁷ APV 25,8.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 12/2025 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, Phường Bến Thành, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 05/12/2025; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Tùng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 12/12/2025; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.

- Ngày 19/12/2025; **Chủ tế: LM Giuse Đặng Chí Linh**, TTMV Tgp Sài Gòn.

- Ngày 26/12/2025; **Chủ Tế: LM Phêrô Mai Quốc Anh**, SSS. Giáo xứ Khiết Tâm, hạt Thủ Đức.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà thờ Khiết Tâm (28, Long Hưng, Phường Tân Sơn Nhất) lúc 17g00, ngày 02/12/2025 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx. Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Hà Nội (685, Thống Nhất, Phường An Hội Đông), lúc 15g00, ngày 02/12/2025 (thứ ba ĐT). **Chủ Tế: LM Giuse Hoàng Đình Hải**, Chánh xứ Gx. Hà Nội.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162, Tân Hương, Phường Phú Thọ Hòa) lúc 15g00, ngày 02/12/2025 (thứ Ba ĐT), **Chủ Tế: LM Đaminh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, Phường Nhiêu Lộc) lúc 17g30, ngày 04/12/2025 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế:** LM Michael Phạm Trường Trinh, Chánh xứ Gx. Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT HỌC MÔN:** Nhà thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Phường Trung Mỹ Tây) lúc 15g00, ngày 06/12/2025 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế:** LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên, Chánh xứ Gx. Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Học Môn.

- **HẠT GÒ VẤP:** Nhà thờ Thánh Giuse (36, Nguyễn Du, Phường Hạnh Thông) lúc 17g00, ngày 10/12/2025. **Chủ tế:** LM Gioan Nguyễn Vĩnh Lộc, Chánh xứ Gx. Thánh Giuse, linh hướng CĐ LCTX hạt Gò Vấp.

- **HẠT GIA ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (195/29, XVNT, Phường Gia Định) lúc 17g00, ngày 12/12/2025. **Chủ tế:** LM Giuse Cao Văn Ninh, SDD, Chánh xứ Gx. Thánh Nguyễn Duy Khang.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà thờ Thủ Đức (51, Võ Văn Ngân, Phường Thủ Đức) lúc 17g30, ngày 12/12/2025. **Chủ Tế:** LM Gioan B. Bùi Bá Tam Quan, Chánh xứ Gx. Thủ Đức, Linh hướng CĐ LCTX Hạt Thủ Đức.

- **HẠT SÀI GÒN – CHỢ QUÁN:** Nhà thờ Chợ Quán (120. Trần Bình Trọng, Phường Chợ Quán), lúc 15g00, ngày 31/12/2025. **Chủ Tế:** LM Gabriel Trịnh Công Chánh, Chánh xứ Gx. Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt Sài Gòn – Chợ Quán.

Trước Thánh Lễ, có giờ Tôn Kính Lòng Chúa Thương Xót và cầu nguyện theo các ý người xin.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 10/2025

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT XÓM MỚI:

1. Maria Anna Trần Thị Hùỵ, Giáo xứ Tử Đình.
2. Lh. Giuse Nguyễn Văn Tuế, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
3. Maria Trần Thị Phan, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI CĐLCTX TGP SG:

1. Xứ đoàn Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 200.000đ
2. Xứ đoàn Bắc Hà, hạt Phú Thọ: 4.000.000đ.

ÂN NHÂN HỖ TRỢ BỮA ĂN CÁC EM DÂN TỘC GP BAN MÊ THUỘT:

1. Chị Maria Lê Thị Thịnh, BCH CDLCTX Hạt Tân Định: 5.000.000đ.

ÂN NHÂN DÂNG TƯỢNG LCTX, CỖ VỖ VIỆC SÙNG KÍNH LCTX:

1. Xứ đoàn An Lạc, hạt Chí Hòa: 10.000.000đ.
2. Xứ đoàn Bắc Hà, hạt Phú Thọ: 7.800.000đ.
3. Xứ đoàn Bình An, hạt Bình An: 7.000.000đ
4. Xứ đoàn Thánh Fanxicô Xaviê, hạt Tân Sơn Nhì: 6.500.000đ.
5. CD LCTX hạt Xóm Mới: 8.800.000đ.
6. CD LCTX hạt Tân Sơn Nhì: 5.200.000đ.
7. CD LCTX hạt Tân Định: 3.300.000đ.
8. CD LCTX hạt Gò Vấp: 2.000.000đ.
9. Xứ đoàn Từ Đức, hạt Thủ Đức: 1.300.000đ.
10. Xứ đoàn Mai Khôi, hạt SG – CQ: 1.300.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT GIA ĐỊNH HÀNH HƯƠNG NĂM THÁNH TẠI NHÀ THỜ THÁNH GẤM, ĐIỂM ĐẾN CỦA TÌNH YÊU VÀ HY VỌNG

Năm Thánh 2025, một năm Hồng ân đặc biệt, được mở ra với lời mời gọi tha thiết: *"Thực thi sứ vụ Loan báo Tin Mừng, hãy đi và mời mọi người đến dự tiệc Nước Trời"* (Mt 22, 9). Lời mời ấy vang vọng trong lòng chúng con, thôi thúc mỗi người đi ra – mở lòng – đến với những anh chị em lương dân, và đem Tin Mừng của Chúa đến với tha nhân.

Khi Năm Thánh dần khép lại, Tháng 11, tháng cầu nguyện cho các linh hồn, lại mở ra cho chúng con một hành trình nội tâm sâu lắng. Ngày 10 tháng 11 năm 2025, cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót hạt Gia Định (CD LCTX) chúng con – như những "người hành hương của niềm hy vọng" cùng nhau lên đường đến Nhà thờ Thánh Găm, một trong những điểm hành hương linh thiêng lưu giữ Thánh tích của Thánh nhân.

Trước giờ khởi hành, cộng đoàn quy tụ trong thánh đường Giáo xứ Thánh Tịnh, qua tác vụ của Cha Linh hướng Phêrô Nguyễn Ngọc Châu, mọi người được lãnh nhận sự chúc lành của Chúa. Với hơn 120 tâm hồn đầy hân hoan và sốt mến, chúng con bước lên xe, mang theo niềm vui, sự hiệp nhất và lòng tín thác vào Chúa.

Khi đến nơi, chúng con được Cha sở Giuse Đỗ Đức Hạnh đón tiếp ân cần. Qua lời giới thiệu của Cha, cuộc đời Thánh Gẫm hiện lên thật gần gũi: một con người bình thường, từng bị cám dỗ, từng vấp ngã nhưng biết đứng dậy trong ơn Chúa. Chính nhờ ánh sáng và sức mạnh từ Thiên Chúa, Ngài đã trở nên chứng nhân can trường của Đức tin, của lòng trung thành với sứ mạng Loan Báo Tin Mừng.

Chúng con được lãnh nhận Bí tích Hòa giải, tham dự Thánh lễ và kính viếng, hôn kính Thánh tích của Thánh Gẫm. Từng giây phút ở nơi linh thiêng ấy giúp chúng con nhận ra: đời trần thế chỉ là cõi tạm, mọi sự rồi sẽ qua đi; chỉ có tin tưởng, trông cậy và phó thác vào Chúa mới làm cho đời sống chúng con bền vững trong ơn phúc của Chúa.

Qua bài Tin Mừng Luca 4, 16 - 22, Cha Linh hướng Phêrô giúp Cộng đoàn mở rộng tâm trí để hiểu rằng mọi lời Kinh Thánh đều ứng nghiệm nơi Đức Kitô. Chúng con được mời gọi sống như những người con cái đích thực của Thiên Chúa: biết mở lòng đến với tha nhân, sống bác ái yêu thương, khiêm nhu và hiếu thuận; biết cộng tác trong sứ vụ Loan báo Tin Mừng; luôn kiên trì cầu nguyện và giữ tâm hồn sẵn sàng đón ngày Chúa trở lại.

Chia tay Giáo xứ Thánh Gẫm, nơi đã để lại trong lòng chúng con nhiều cảm xúc thiêng liêng, Đoàn trở về Giáo xứ Thánh Tịnh. Hành trình kết thúc bằng bữa cơm trưa đơn sơ mà ấm áp tình Cha con, tình anh chị em, để lại trong chúng con niềm vui nhẹ nhàng và sâu lắng.

Chúng con dâng lời tạ ơn Thiên Chúa vì một ngày hành hương Năm Thánh đầy bình an và tràn ngập ân sủng. Chúng con cũng chân thành tri ân Cha Linh hướng đã yêu thương đồng hành và hướng dẫn cộng đoàn chúng con trên từng chặng đường đức tin.

Tạ ơn Chúa, cảm tạ muôn hồng ân!

Cảm nhận về một chuyến Hành Hương.

Anna Lê Phương, Ban Truyền thông CĐ LCTX Hạt Gia Định

**TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN
XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU
THÁNG (07/11/2025)** (Xin xem hình nơi trang bìa)

**I- THÁNH LỄ KÍNH THÁNH FAUSTINA BỒN MẠNG –
KỶ NIỆM 10 NĂM THÀNH LẬP HH/LCTX/GPXL** (Thứ
sáu ngày 07/11/2025)

*“Lạy Chúa, sự nghiệp Ngài khiến con mừng rỡ
Thấy việc tay Ngài làm, con phải reo lên
Lạy Chúa công trình Ngài xiết bao vĩ đại
Tư tưởng Ngài thâm thúy lắm thay” (TV:91)*

1/MỘT THOÁNG NHÌN LẠI

Hãy để tâm hồn mình nằm bình yên trong vòng tay yêu thương của LCTX, và để Chúa mở ra một chút, một chút thôi, để chúng ta cùng nhìn lại lịch sử thành lập HH/LCTX/GPXL.

Nhân đón mừng năm Thánh ngoại thường LCTX, Đức Cha Đaminh Nguyễn Chu Trinh, Giám mục Giáo phận Xuân Lộc đã Quyết định thành lập HH/LCTX/GPXL vào ngày 10/11/2015 và chỉ định Ban đặc trách Hiệp hội.

Cha Giuse Trần Phú Sơn, Chánh xứ giáo xứ Kẻ Sặt đã vâng lệnh Đức Cha nhận sứ vụ trọng đại này và đã khởi đi từ chính tình yêu, lòng tín thác vào Chúa. Bắt đầu từ con số “KHÔNG”, nhưng chỉ trong 03 tháng, kể từ ngày 13/12/2015 đến ngày 13/03/2016, Ngài đã thành lập được một Hiệp hội tương đối hoàn chỉnh: gồm có: các Ban phục vụ 136 Giáo xứ, Ban phục vụ 12 giáo hạt, Ban phục vụ Hiệp hội Giáo phận với 4.281 hội viên. Thánh lễ ra mắt Hiệp hội được long trọng tổ chức vào ngày Chúa nhật thứ II phục sinh – Lễ kính LCTX tại Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi do Đức Ông Vinh Sơn Đặng Văn Tú, tổng đại diện, Đặc trách Ban giáo dân chủ tế. Ngày 03/04/2016 hôm đó thật là ngày Lễ hội trọng đại của hơn 4 ngàn hội viên, ai cũng hân hoan vui mừng, đặc biệt sau thánh lễ, đã có 1.000 người ở lại cùng liên hoan mừng lễ.

Thời gian cứ dần lướt trôi trong sự phù trợ của Chúa. Hiệp hội cứ dần lớn lên trong sức mạnh của Chúa Thánh Thần. Bên cạnh đó là sự miệt mài cố gắng không mệt mỏi của người mục tử, cha Giuse Trần Phú Sơn, với trọng trách là Đặc Trách của Hiệp hội đã luôn vượt lên chính mình, bất chấp khó khăn, gian khổ, quyết một lòng giúp cho Hiệp hội phát triển về mọi mặt. Một thuận lợi lớn lao nữa

là được quý Đức Cha, Đức Ông, quý Cha Quản Hạt, quý Cha Đặc Trách rất thương yêu hỗ trợ. Các Ngài luôn quan tâm, dạy dỗ và tạo mọi điều kiện thuận lợi để Hiệp hội phát triển.

Hôm nay, sau 10 năm thành lập, Hiệp hội đã xây dựng một Trung tâm hành hương rất khang trang, rộng rãi, một NHÀ MẸ LÒNG THƯƠNG XÓT và đã có 24.967 hội viên thuộc 237 giáo xứ trong 13 giáo hạt.

2/THÁNH LỄ MỪNG KÍNH THÁNH NỮ FAUSTINA BỒN MẠNG VÀ KỶ NIỆM 10 NĂM THÀNH LẬP HIỆP HỘI

Trong tâm tình yêu mến, tất cả hội viên, quý ân nhân, các Ban phục vụ đều khao khát được tiến về Trung tâm hành hương LCTX/GPXL tại giáo xứ Suối Cát để dâng lời cảm tạ Thiên Chúa. Tạ ơn Chúa vì muôn điều kỳ diệu Chúa đã thực hiện nơi Thánh địa này. Ngày 07/11/2025 hôm nay là ngày họp mặt truyền thống, mừng sinh nhật lần thứ 10 của Hiệp hội, ngày mừng kính Thánh nữ Maria Faustina bốn mạng. Ngày hôm nay, ngày sống với Chúa, sống với anh chị em mình. Ngày hôm nay, mọi con tim cùng rung lên một nhịp điệu yêu thương, cùng nhìn chung về một hướng là tạo hạnh phúc cho nhau...

Dù thời tiết hôm nay không được như ý, mưa nhiều, nhưng vẫn không cản được bước chân đến với LCTX. Từng đoàn xe từ khắp nơi trong giáo phận vẫn liên tục tiến vào giáo xứ Suối Cát. Tới giờ ấn định, quảng trường rộng lớn với mái che đã đông đủ. Hơn thế nữa, hôm nay HH/LCTX/GPXL còn hân hạnh đón tiếp cha FX. Nguyễn Văn Việt, Trưởng Ban Đại diện CDLCTX Liên Giáo Phận, cha Giuse Bạch Kim Tri, thư ký Ban Đại diện Cộng đoàn LCTX Liên giáo phận. Cùng đi với quý cha có quý chức trong Ban phục vụ cộng đoàn LCTX Tổng giáo phận Sài Gòn, giáo phận Vĩnh Long, giáo phận Phan Thiết.

- 14 giờ 30 phút – 15 giờ 00 phút: HH/LCTX giáo Hạt Gia Ray cùng với hơn 12.000 hội viên cùng lần chuỗi LCTX thật trang nghiêm sốt sắng. Những đôi tay giơ lên cùng với tràng hạt tha thiết dâng lên Chúa Cha vì công nghiệp qua cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu Kitô để xin Chúa thương xót mọi người và toàn thể giới. Lời kinh được hòa quyện cùng với Máu và Nước đang tuôn trào từ Trái tim Chúa Giêsu, suối nguồn LTX, như những tiếng van xin khẩn cầu từ đáy lòng mọi người chạm vào Chúa. Lời kinh đã làm cho mọi

người cảm thấu, mình chính là đối tượng của LTX và chính là đối tượng của nhau.

- 15 giờ 00 phút – 15 giờ 20 phút: tôn vinh LCTX.

Tất cả cộng đoàn hiện diện, ai cũng muốn sắp mình thờ lạy tôn vinh LTXC, Đấng đã chết vì yêu, đã tuôn trào LTX khi trái tim rộng mở, cùng với các đội hoa của giới Thiếu nhi giáo xứ Suối Cát, qua những cử điệu, qua những lời ca, đã đưa lòng mọi người lên tới Chúa. Dù mưa có ướt, dù chỗ ngồi có chật hơn, thì ngọn lửa LTX vẫn được thắp sáng lên và tỏa lan hơi ấm đến mọi người.

- 15 giờ 20 phút – 15 giờ 40 phút: chia sẻ chủ đề

Cha Giuse đặc trách HH/LCTX/GPXL đã chia sẻ, hướng dẫn về linh đạo, giúp các hội viên nhận ra LTX thâm sâu của Thiên Chúa, để cảm nghiệm và sống LTX giữa anh chị em. Ngài cũng nói về sứ vụ tông đồ LCTX nơi thánh nữ Faustina và kể về cuộc hành hương sang Ba Lan để đón nhận Thánh tích, đã làm say mê cộng đoàn.

- 15 giờ 40 phút – 16 giờ 00 phút: cung nghinh Thánh tích và Lòng Chúa thương xót.

Trong không khí linh thánh vẫn còn bao trùm cả quảng trường trước nhà nguyện LCTX, dù trời vẫn còn mưa, cho dù nhỏ thôi nhưng cũng làm ướt áo và thấm lạnh, nhưng với niềm tín thác và lòng cậy trông kiên vững, Đức cha phụ tá Đa minh, Đức ông Vinh Sơn, cha đặc trách giáo phận Xuân Lộc, cha Phanxico Xaviê Trưởng Ban Đại diện LCTX LGP, cha thư ký Giuse, quý Cha quản hạt, quý cha đặc trách, quý cha đồng tế, hiệp cùng với quý tu sĩ nam nữ, quý Ban phục vụ giáo phận, các giáo hạt, giáo xứ, quý Ban phục vụ các giáo phận, quý hội đoàn... long trọng cung nghinh kiệu Thánh tích Faustina và kiệu LCTX. Tiếng kèn hùng tráng của đội Kim nhạc giáo hạt Gia Ray đã dẫn đoàn rước tiến bước, hòa cùng với tiếng kèn, là những bài Thánh ca ngợi khen tôn vinh LCTX của ca đoàn HH/LCTX giáo hạt An Bình đã đưa đoàn rước và cộng đoàn tiến thẳng vào Thánh đài dâng lễ tạ ơn.

- 16 giờ 00 phút – 17 giờ 30 phút: Thánh lễ

Lời đầu lễ, Đức Cha Đaminh kêu gọi cộng đoàn phụng vụ cùng hân hoan mừng lễ Thánh nữ Maria Faustina, bốn mạng HH/LCTX/GPXL Ngài là tông đồ của LCTX. Nhờ lời chuyển cầu của Ngài, xin Chúa thương xót tuôn đổ phúc lành cho các hội viên, quý ân nhân còn sống cũng như đã qua đời.

Phần giảng lễ Đức Cha đã dẫn đưa cộng đoàn vào sa mạc để được Chúa thứ tha mọi tội lỗi và Chúa sẽ thiết lập với chúng ta một giao ước trong tình yêu và lòng thương xót. Đức Cha cũng mở ra cho mọi người thấy Thánh nữ Faustina cũng bước vào sa mạc với bao hiểu lầm, bao khó khăn và bệnh tật và đã được Chúa biến đổi và trao cho Ngài sứ vụ loan truyền LCTX. Đức cha cũng kêu gọi quý hội viên cũng hãy bước vào sa mạc với Chúa cùng với đau khổ, bệnh tật... để cũng được Chúa biến đổi và đón nhận sứ vụ sống và loan truyền LCTX.

Sau Thánh lễ, ông Trưởng Ban phục vụ dâng lên Đức cha, Đức Ông và quý Cha những lời tri ân cảm mến, cùng với những bó hoa dâng lên Đức Cha, Đức Ông và Cha Đặc trách HH/LCTX/GPXL hòa cùng tiếng kèn, tiếng vỗ tay.

Thánh lễ kết thúc sau khi cộng đoàn được lãnh nhận phép lành trọng thể và ơn toàn xá của Năm Thánh.

Trời vẫn còn mưa, nhưng ai cũng cảm thấy hân hoan vui mừng, vì *"Hồng ân Chúa như mưa... xin tạ ơn Chúa muôn đời, chúng con xin tạ ơn Chúa muôn đời"*.

Bài viết: Tôma Maria Nguyễn Thế Quyền, Trưởng Ban PV GP/XL

Hình ảnh: Ban truyền thông Giáo xứ Suối Cát (hình trang Bìa 2)

II-CHƯƠNG TRÌNH LỄ KÍNH LCTX THÁNG 12/2025

Tại Gx. Suối Cát, Thứ Sáu, ngày 05/12/2025

Giáo hạt Biên Hòa phụ trách

LỄ ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM NGUYÊN TỘI (Lễ phục Trắng)

Chủ đề:

- Cầu cho chương trình Mục Vụ năm 2026 của giáo phận Xuân Lộc:

Lời Chúa – Thánh Thể: nội lực và mục đích của loan truyền Tin Mừng

- Cùng Mẹ Maria sống tinh thần Mùa Vọng, dọn lòng đón Chúa ngự đến.

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' - 14g30': Đón tiếp

14g30' - 15g00': Lăn chuỗi Thương Xót

15g00' - 15g40': Chia sẻ chủ đề (cha đặc trách hạt Biên Hòa)

15g40' - 16g00': Giải lao, chuẩn bị đoàn rước

16g00' - 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

Lm Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

CÁC BÀI THƯỜNG HUẤN DÀNH CHO GIÁO DÂN

THÁNG II/ 2025

BÀI I

CÙNG ĐỨC MARIA LÊN ĐƯỜNG LOAN BÁO TIN MỪNG

Giuse Maria Lê Quốc Thắng

Người ta không thể cho cái gì mình không có, cho nên muốn rao giảng Lời Chúa đòi buộc mọi người môn đệ Đức Kitô phải có cuộc sống đậm chất Lời Chúa. Kinh Thánh chính là nguồn mạch của việc loan báo Tin mừng. Chiêm ngắm Đức Mẹ Maria, chúng ta sẽ khám phá ra: Đức Mẹ chính là mẫu gương Loan báo Tin mừng. Đức Maria là người chép Tin mừng đầu tiên, quảng bá Tin mừng, và khai mở những hành trình loan báo Tin mừng. Điểm đặc biệt cần chú ý nơi Đức Maria trong Tin mừng đó là hình ảnh của một người có Tin mừng nghĩa là con người của niềm vui, biết đón nhận và trao ban niềm vui của Chúa.

I. Đức Maria, Con Người Của Niềm Vui: Khi nói đến Đức Maria, chúng ta thường nghĩ đến khuôn mặt đau khổ của mẹ: Đức Mẹ sầu Bi, bày sự Thương khó của Đức Bà, Một lưỡi gươm đâm thấu tâm hồn bà ... Từ đó, hình thành nên một lối suy gẫm cường điệu hóa về những đau khổ Đức Maria phải gánh chịu. Có đau khổ nào trên thế gian này mà Mẹ đã không trải qua ... Mẹ đã đau khổ rất nhiều, nên mẹ hiểu và thông cảm những khổ đau của nhân loại ... Đành rằng Mẹ có đau khổ nhưng Mẹ đã can đảm đón nhận đau khổ và vượt qua những đau khổ. Điều đó cho thấy ẩn sâu nơi Mẹ là một niềm tin mạnh mẽ, một niềm lạc quan vui sống mới có thể làm cho Mẹ chịu đựng được như thế. Tin mừng đã minh chứng điều đó khi Đức Mẹ thốt lên bài ca Magnificat (Lc 1, 46 - 55) hàng loạt những từ ngữ: hân hoan, nhảy mừng, hoan hỉ, chúc phúc... làm trỗi lên một niềm vui, một bầu khí hoan lạc giữa mọi người.

Cuộc đời Kitô hữu là cuộc đời vác thập giá theo Chúa. Đã là thập giá thì chắc chắn là khổ đau. Nếu không có niềm vui, niềm tin thì chắc chắn không vác nổi đâu. Trước khi vác thì phải chạy đến Chúa đón nhận sức mạnh mới vác được. Đức Maria, các Tông đồ, các Thánh Tử đạo là những tấm gương cho chúng ta thấy phải tìm niềm vui trong Chúa là chính, đó mới là sức mạnh thật sự để vác thập giá giữa đời thường. Đức Maria biết chồng hiều lắm mà vẫn

nhẫn nại chịu đựng. Có thể mang tiếng xấu mà vẫn vội vã lên đường thăm viếng, giúp đỡ người thân. Các Thánh tử đạo biết là chết mà vẫn can đảm vui nhận, ra pháp trường mà vẫn vang lời ca hát. Phải cùng với Mẹ trở nên con người của niềm vui.

II. Cùng Đức Maria Tìm Kiếm Niềm Vui Trong Chúa

Đức Maria là con người của niềm vui. Niềm vui trong Chúa là niềm vui nội tâm: Linh hồn tôi nhảy mừng trong Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi. Chỉ nghĩ về Chúa thôi, Mẹ đã nhảy mừng, đã hân hoan và tràn đầy niềm sung sướng hạnh phúc. Chứng tỏ Mẹ là con người sống nội tâm luôn đi tìm và thực thi ý Chúa. Người có đời sống nội tâm không phải là người suy nghĩ nhiều, nghĩ vẩn vơ lung tung mà là người luôn thao thức tìm hiểu ý Chúa, luôn gắn bó và tìm được niềm vui, sự bình an trong Thiên Chúa. Càng tìm thấy niềm vui nơi Thiên Chúa giữa những sóng gió khổ đau của cuộc đời, càng là người có đời sống nội tâm sâu sắc.

Ai chẳng sợ khổ, có ai muốn chuốc họa vào thân đâu. Cho nên, ngày nay người ta thích đi tìm kiếm niềm vui lắm nhưng là niềm vui xác thịt, những thú vui trần thế giả tạo đầy nguy hại. Người ta thích tìm sự an nhàn và sự bảo đảm nơi tiền tài, danh vọng, quyền lực trần thế. Noi gương bắt chước Đức Maria luôn đi tìm kiếm niềm vui trong Chúa. Gắn bó với Thiên Chúa, tin tưởng vào Thiên Chúa, phó thác hoàn toàn vào Thiên Chúa bằng cầu nguyện nhất là bằng việc sống và thực thi Lời Chúa. Đức Maria đã mau mắn vâng theo Ý Chúa dù biết rằng theo Chúa sẽ là khó khăn thậm chí nguy hiểm đến tính mạng, nhưng hoàn toàn tin thác để rồi đã có được niềm vui và sự bình an trong Chúa nhờ đó, can đảm lên đường.

III. Cùng Đức Maria Lên Đường Trao Ban Niềm Vui

Mang lại niềm vui cứu độ cho gia đình Giacaria, cho Gioan Tẩy Giả. Thực chất là mang Chúa đến. Đức Maria chào mừng, thì bà Isave được tràn đầy hoan lạc thốt lên lời hân hoan được Mẹ Chúa đến viếng thăm và hài nhi trong lòng cũng đã nhảy mừng lên. Kitô hữu cũng được mời gọi trao ban niềm vui cho mọi người, một niềm vui của chính Thiên Chúa. Loan báo Tin mừng không đơn giản là nói lời Chúa mà nói bằng chính cuộc sống của mình. Tin mừng hãy hiểu đơn giản là tin vui, làm niềm vui. Đó chính là nội dung là sứ điệp Tin mừng. Thánh Phaolô mời gọi anh em hãy vui lên vì Thiên Chúa ở cùng chúng ta, Giờ cứu rỗi đã đến rồi.

Loan báo Tin mừng mà chỉ mang lại cho người khác khổ đau phiền não thì chắc chắn không phải là Tin mừng. Nhưng khi đến với người khác mang lại cho họ sự bình an, sự cảm thông an ủi thì đích thực đó là loan báo Tin mừng. Ngày nay xem ra người ta thích làm khổ nhau lắm. Vợ chồng làm khổ nhau, con cái làm khổ cha mẹ, hàng xóm bất hoà; chiến tranh khắp nơi ... chúng ta khao khát niềm vui, mong chờ nụ cười lắm, hãy trao ban cho nhau với tất cả con tim thiện chí của mình. Đời vốn dĩ là bể khổ rồi, hãy cùng với Đức Maria, cùng với nhau trong Thiên Chúa làm vơi đi những khổ đau sâu lụy ấy.

Đức Maria đã trở thành người truyền giáo đầu tiên, bởi lẽ Mẹ đã trực tiếp mang Chúa Giêsu đến cho thế giới qua việc sinh ra và nuôi dưỡng Người. Đức Mẹ đã đón nhận Chúa Giêsu nhập thể vào cuộc đời mình, Chúa Giêsu hiện diện trong Mẹ, và hơn nữa, trở thành máu thịt của Mẹ, trở thành một bào thai sống và lớn lên trong lòng Mẹ. Như vậy, trước hết và trên hết, những sứ giả Tin Mừng của ngày hôm nay cần phải có một đức tin sống động, được xây dựng trên nền tảng là gặp gỡ Chúa Giêsu, một cuộc gặp gỡ đem lại hiệu quả là bản thân được biến đổi trở nên sứ giả của Chúa Giêsu trong lời nói và việc làm. Trở nên một con người của niềm vui Tin mừng như Đức Mẹ.

* Hồi Tâm

1. Trong đời sống Đức tin anh chị em có nhận ra Tin mừng là chính Đức Kitô, nguồn vui đích thực của mình không?
2. Anh chị em đã và đang tìm kiếm niềm vui nào trong cuộc sống? Có tìm kiếm niềm vui Tin mừng, niềm vui trong Chúa không?
3. Loan báo Tin Mừng đơn giản bằng việc mang lại niềm vui, bình an cho những người chung quanh. Anh chị em đã thực hiện ra sao?

BÀI II

LINH HOẠT HÓA PHỤNG VỤ ĐỂ TRỞ THÀNH TRUNG TÂM SỐNG ĐỘNG CỦA VIỆC LOAN BÁO TIN MỪNG

Lm Anton Hà Văn Minh

Công đồng Vat. II đã minh định: "*Phụng vụ là đỉnh cao mà mọi hoạt động của Giáo Hội hướng tới, đồng thời là nguồn mạch trào mọi năng lực của Giáo Hội*" (SC số 10), bởi Giáo hội là Cộng

đoàn được qui tụ để lắng nghe Lời và cử hành Thánh Thể, và từ nguồn mạch này Giáo Hội được thúc đẩy thi hành sứ vụ loan báo Tin Mừng.

Thật vậy việc Loan báo Tin Mừng được khơi nguồn từ Phụng Vụ, vì chính nơi Phụng vụ, người tín hữu được tiếp cận với Thiên Chúa qua cuộc gặp gỡ, đối thoại cách thâm sâu và mật thiết với Thiên Chúa. Bởi nơi Phụng vụ, Thiên Chúa hiện diện cách sống động qua Người Con chí ái: Đức Giê-su Ki-tô. Công đồng Vat.II đã minh quyết: "Chúa Giê-su vừa hiện diện cách vô cùng nhiệm lạ dưới hình bánh hình rượu trong bí tích Thánh Thể. Người hiện diện trong các bí tích nhờ quyền năng của Người ... Người hiện diện trong lời của Người, vì chính Người nói khi người ta đọc Thánh Kinh trong Giáo Hội" (SC 7). Có thể nói chính nơi Phụng vụ, người tín hữu được nuôi dưỡng bởi Lời Chúa qua việc lắng nghe Lời được công bố trong Phụng vụ, và được làm sáng tỏ qua lời giảng dạy. Đức Phanxico đã khẳng định: "việc rao giảng Lời Chúa trong Phụng vụ, đặc biệt trong cuộc tụ họp Thánh Thể, không phải là thời gian suy niệm hay huấn giáo cho bằng một cuộc đối thoại giữa Thiên Chúa và dân của Người, một cuộc đối thoại trong đó các hành vi cứu độ vĩ đại được công bố và các đòi hỏi của giao ước được liên tục nhắc lại"¹⁸, việc dưỡng nuôi đạt tới sự trọn hảo khi người tín hữu tiến tới sự hiệp thông Thánh Thể, và qua Thánh Thể, người tín hữu được hiệp thông cách trọn vẹn với Chúa Giê-su để nhờ đó được trở nên đồng hình đồng dạng với Người.

Chính từ sự hiệp thông này, mỗi người Ki-tô hữu được thúc đẩy tiếp tục sứ vụ của Chúa Ki-tô là lên đường loan báo về Nước Trời. Thánh Augustinô đã cất tiếng: *chúng ta hãy vui mừng và tạ ơn Chúa, không phải chỉ vì chúng ta trở thành Kitô hữu, nhưng còn vì chúng ta trở thành chính Chúa Kitô*¹⁹ Điều này mang lại cho mỗi người tín hữu niềm xác tín, những gì Chúa Kitô mang trong mình thì chúng ta cũng mang lấy điều đó. Vì thế, có thể khẳng định, chúng ta sẽ không thể loan báo Tin Mừng, nếu đời sống Ki-tô hữu không gắn chặt với việc cử hành Phụng vụ "khẳng định này sẽ đạt

¹⁸ Đức Phanxico, Tông huấn niềm vui Tin Mừng, số 137.

¹⁹ Thánh Augustinô, trích từ Giáo lý Hội Thánh Công giáo, số 795

tới một cường độ mạnh mẽ nếu chúng ta nghĩ đến mầu nhiệm Thánh Thể. Thật vậy, chúng ta không thể chỉ giữ cho riêng mình tình yêu mà chúng ta cử hành trong Bí tích này. Tự bản chất, Bí tích này đòi được thông truyền cho mọi người. Điều mà thế giới cần chính là tình yêu Thiên Chúa, là gặp gỡ Đức Kitô và tin vào Người. Chính vì thế, Thánh Thể không chỉ là nguồn sống và chớp đỉnh đời sống của Hội Thánh; Thánh Thể cũng là nguồn sống và chớp đỉnh sứ vụ của Hội Thánh: 'Một Hội Thánh thật sự sống Thánh Thể là một Hội Thánh truyền giáo'. Chính chúng ta có bốn phận phải nói cho anh chị em chúng ta với niềm xác tín: 'Điều chúng tôi đã thấy và đã nghe, chúng tôi loan báo cho cả anh em nữa, để chính anh em cũng được hiệp thông với chúng tôi' (1Ga 1, 3)"²⁰.

Khi nói đến công việc loan báo Tin Mừng, Thánh Giáo hoàng Phaolô VI đã nêu vấn đề: "Phải loan truyền Tin Mừng theo những phương pháp nào cho có hiệu quả?"²¹. Vì Phụng vụ là nguồn động lực của công việc loan báo Tin Mừng, nên một trong những phương thế cần nói đến là Linh hoạt hóa Phụng vụ

1. Hiểu như thế nào về linh hoạt hóa Phụng vụ?

Sau khi Công đồng Vat.II ban hành hiến chế về Phụng vụ thánh, Công đồng có nói đến việc canh tân Phụng vụ để giúp cho đời sống Kitô hữu nơi các tín hữu ngày càng tăng triển ... đồng thời cũng để phát huy những gì có thể đem lại sự hợp nhất cho tất cả những ai đã tin theo Chúa Kitô, và củng cố những gì hỗ trợ cho việc mời gọi mọi người vào lòng Giáo Hội" (SC số1). Việc canh tân Phụng vụ không chỉ giúp người tín hữu tham gia tích cực vào việc cử hành Phụng vụ, mà còn hướng tới việc loan báo Tin Mừng.

Linh hoạt hóa Phụng vụ là vận dụng những cách thế mà Giáo Hội cho phép để Phụng vụ thực sự phù hợp với tâm thức của từng dân tộc, Công đồng nhấn mạnh mạnh : "Giáo Hội không muốn áp đặt một dạng thức đồng loạt cứng nhắc, kể cả trong Phụng vụ, nhưng đúng hơn, Giáo Hội muốn tôn trọng và phát huy những nét đẹp tinh thần, những tính cách đặc thù của mỗi dân tộc; trong tập tục của các dân tộc, bất cứ những gì không tuyệt đối gắn liền với

²⁰ Đức Bênêđictô XVI, Tông huấn *Sacramentum caritatis*, ban hành ngày 27-02-2007, tại Rôma, số 84

²¹ Thánh giáo hoàng Phaolô VI, Tông huấn *Evangelii nuntiandi*, ban hành ngày 8-12-1975 tại Roma, số 4.

những điều dị đoan và lầm lạc, đều được Giáo Hội thẩm định với nhiều thiện cảm, và nếu có thể, vẫn được gìn giữ toàn vẹn và vững chắc, hơn nữa, đôi khi còn được đưa vào trong Phụng vụ, miễn sao hợp với những nguyên tắc của tinh thần phụng vụ đích thực và chân chính.” (SC số 37) Đức hồng y Ratzinger đã nhận định: Phụng vụ luôn mang trong mình dấu ấn của mọi thế hệ loài người thay đổi qua các thế kỷ, chịu ảnh hưởng của bối cảnh văn hóa xã hội. Cử hành Phụng vụ không đơn thuần diễn tả lại một biến cố trong quá khứ xa xưa, nhưng đó là một cuộc hiện tại hóa công trình cứu chuộc nhân loại của Chúa Kitô. Do đó, Phụng vụ không phải là một cái gì khô cứng, nhưng Phụng vụ luôn sống động trong quá trình lịch sử. Nhờ đó, ta có thể đưa vào những cái mới, đó cũng là bản chất của truyền thống Phụng vụ²².

Trong ý hướng này, có nhiều đề xuất canh tân sao cho Phụng vụ thực sự có sức hấp dẫn, gọi là linh hoạt hóa Phụng vụ. Linh hoạt hóa phụng vụ để Phụng vụ không phải là một “nghi lễ xa lạ”, mà là lời cầu nguyện của Dân Chúa cách sống động. điều đó cũng có nghĩa là làm sao để việc cử hành bằng một ngôn ngữ gần gũi với văn hóa và tâm thức của tín hữu địa phương người ta nói đến việc hội nhập văn hóa, việc linh hoạt hóa này được gọi là hội nhập văn hóa. Huấn thị của thánh bộ Phụng tự nhấn mạnh: “Phụng vụ của Giáo hội không được xa lạ với bất kỳ quốc gia, dân tộc hay cá nhân nào, đồng thời cũng phải vượt lên trên đặc thù của chủng tộc và quốc gia. Nó phải có khả năng diễn tả trong mọi nền văn hóa nhân loại, nhưng đồng thời phải giữ được căn tính của mình nhờ trung thành với truyền thống bắt nguồn từ Chúa”²³. Vì thế việc hội nhập văn hóa trong phụng vụ là sử dụng ngôn ngữ, cử chỉ, âm nhạc, nghệ thuật, phong tục... của từng dân tộc phải trung thành với bản chất và quy luật Phụng vụ của Giáo hội nhằm diễn tả cách chân thực về mầu nhiệm Đức Kitô và đức tin Công giáo.

Tuy nhiên vì quá nhấn mạnh đến chiều kích hội nhập văn hóa, người ta đánh mất sự thánh thiêng của Phụng vụ, Hồng Y Joseph Ratzinger đã nhận định: Trong khi canh tân người ta đã vội vã và

²² Joseph Ratzinger và Peter Seewald, *Gott und die Welt: Glauben und Leben in unserer Zeit* [Bản dịch tiếng Việt của Phạm Hồng Lam, Thiên Chúa và Trần Thế (tái bản II, Nhà xuất bản Tôn giáo, 2011)], trang 419;

²³ Thánh bộ Phụng tự và kỷ luật bí tích *Chỉ Thị Thứ Tư về Việc Áp Dụng Đúng Đắn Hiến Chế Công Đồng về Phụng Vụ (Varietates Legitimae: Inculturation and the Roman Liturgy)*, ban hành ngày 29-3-1994, số 18

thiếu thận trọng khi đưa vào Phụng vụ những yếu tố không phù hợp với nguyên tắc của tinh thần Phụng vụ chân thực và chân chính. Ngài cho rằng “trong việc cải cách Phụng vụ, có một khuynh hướng sai lầm tìm cách thực hành ‘hội nhập văn hóa’ của Phụng vụ trong thế giới hiện đại Khi đó, về cơ bản, người ta không còn biết đến điều chính yếu của Phụng vụ và các lễ Phụng vụ”²⁴. Vì thế Thánh bộ Phụng tự và Kỷ luật bí tích đã nhắc nhở: “Để chuẩn bị cho việc hội nhập Phụng vụ, các Hội đồng Giám mục cần mời gọi những người am tường cả về truyền thống Phụng vụ Nghi lễ Rôma lẫn việc thẩm định các giá trị văn hóa địa phương. Cần có những nghiên cứu sơ khởi về lịch sử, nhân học, chú giải và thần học. Nhưng các nghiên cứu này phải được xem xét dưới ánh sáng kinh nghiệm mục vụ của hàng giáo sĩ bản xứ, đặc biệt là những người sinh trưởng tại đất nước. Lời khuyên của những “người khôn ngoan” trong dân tộc, vốn có sự khôn ngoan nhân loại được soi sáng bởi Tin Mừng, cũng rất quý giá. Hội nhập Phụng vụ cần cố gắng đáp ứng các nhu cầu của văn hóa truyền thống, đồng thời lưu tâm đến nhu cầu của những người chịu ảnh hưởng của nền văn hóa đô thị và công nghiệp”²⁵.

2. Những thích nghi có thể thực hiện trong việc linh hoạt hóa Phụng vụ nhằm hướng tới việc loan báo Tin Mừng

Thánh bộ Phụng tự và Kỷ luật bí tích trong “*HuấnThị Thứ Tư về Việc Áp Dụng Đúng Đắn Hiến Chế Công Đồng về Phụng Vụ 1994*” đã đưa ra hướng dẫn:

- **Ngôn ngữ** là phương tiện truyền thông giữa con người. Do đó, ngôn ngữ luôn phải diễn tả, cùng với chân lý đức tin, vẻ cao cả và thánh thiêng của các mầu nhiệm đang được cử hành. “Vì vậy, cần cân nhắc kỹ lưỡng để xác định những yếu tố nào trong ngôn ngữ bản địa có thể được đưa vào cử hành phụng vụ cách thích đáng, và đặc biệt xem có nên hay không sử dụng những cách diễn đạt xuất phát từ các tôn giáo không Kitô giáo. Đồng thời, cũng quan trọng không kém là lưu ý đến các thể loại văn chương khác nhau trong

²⁴ Ratzinger, Joseph. Tinh thần Phụng vụ (nguyên bản: Der Geist der Liturgie), Nguyễn Luật Khoa O.F.M và Phạm Thị Huy dịch, Nhà xuất bản Tôn giáo, 2007. trang 217-218.

²⁵ Thánh bộ Phụng tự và kỷ luật bí tích Chi Thị Thứ Tư về Việc Áp Dụng Đúng Đắn Hiến Chế Công Đồng về Phụng Vụ, số 30

phụng vụ: bản văn Kinh Thánh, lời nguyện chủ sự, thánh vịnh, tung hô, điệp ca, đối đáp, thánh thi và kinh cầu” (số 39).

- **Âm nhạc và ca hát**, vốn diễn tả linh hồn của một dân tộc, giữ vị trí ưu tiên trong Phụng vụ. Vì thế, cần cố võ việc hát, trước hết là hát bản văn Phụng vụ, để chính tiếng hát của tín hữu vang lên trong hành vi phụng vụ. Và nhất là quan tâm tới âm nhạc mang tính truyền thống dân tộc, những giai điệu đóng vai trò lớn trong đời sống tôn giáo và xã hội của họ. vì thế cần dành tầm quan trọng xứng hợp cho âm nhạc của họ và cho nó vị trí thích đáng, không chỉ để hình thành thái độ tôn giáo, mà còn để thích nghi việc thờ phượng với thiên tư bản địa (số 40). Thánh bộ còn lưu ý thêm: Các hình thức, giai điệu và nhạc cụ có thể được dùng trong việc thờ phượng, miễn là chúng thích hợp, hoặc có thể làm cho thích hợp, cho việc thánh; và còn phải phù hợp với phẩm giá nơi thờ phượng, thực sự giúp nâng tâm hồn tín hữu (số 40).

- Phụng vụ là **hành động**, nên **cử chỉ** và **tư thế** đặc biệt quan trọng. Những cử chỉ và tư thế thuộc các nghi thức cốt yếu của các bí tích và cần thiết cho hiệu lực của chúng phải được giữ như đã được thẩm quyền tối cao của Giáo hội phê chuẩn hay ấn định: a) Cử chỉ và tư thế của linh mục chủ tế phải diễn tả chức năng đặc biệt của ngài: ngài chủ sự cộng đoàn trong con người của Đức Kitô, b) Cử chỉ và tư thế của cộng đoàn là dấu chỉ hiệp nhất, diễn tả sự tham dự tích cực và nuôi dưỡng tâm tình nội tâm của người tham dự. Mỗi nền văn hóa sẽ chọn những cử chỉ và tư thế thân thể diễn tả thái độ của con người trước mặt Thiên Chúa, ban cho chúng ý nghĩa Kitô giáo và trong một góc độ nào đó, các cử chỉ đó có liên hệ với cử chỉ và tư thế trong Kinh Thánh (số 41).

- **Vỗ tay, đung đưa nhịp nhàng hoặc động tác vũ của cộng đoàn**. Thánh bộ cũng cho phép ở một số dân tộc, việc ca hát tự nhiên có đi kèm với một số cử chỉ như vỗ tay, đung đưa và động tác vũ điệu với điều kiện chúng luôn là biểu hiện của lời cầu nguyện cộng đoàn chân thật thể hiện tính thờ lạy, ngợi khen, dâng hiến, khẩn nài, chứ không chỉ là một màn trình diễn (số 42).

- **Nghệ thuật - Thánh bộ khẳng định**: Cử hành Phụng vụ được làm phong phú nhờ sự hiện diện của nghệ thuật, vốn giúp tín hữu cử hành, gặp gỡ Thiên Chúa và cầu nguyện. Nghệ thuật trong

Giáo hội-cộng đoàn của muôn dân muôn nước-cần được hưởng tự do diễn tả, miễn là làm tăng vẻ đẹp của công trình và nghi lễ phụng vụ, trao cho chúng sự tôn kính và danh dự xứng hợp. Các loại hình nghệ thuật ấy cũng phải thực sự có ý nghĩa trong đời sống và truyền thống của dân tộc (số 43).

3. Linh hoạt hóa Phụng vụ hướng tới việc loan báo Tin Mừng trong hoàn cảnh Việt Nam hiện nay

Linh hoạt hóa Phụng vụ trong chiều kích hội nhập văn hóa không có nghĩa là biến Phụng vụ thành một hình thức với các nghi lễ, phẩm phục giống như các tôn giáo, tín ngưỡng có ảnh hưởng lớn tới văn hóa Dân tộc Việt Nam, chẳng hạn Phật Giáo, Khổng giáo. Thánh bộ đã khuyến cáo: “Phụng vụ là biểu thức của đức tin và đời sống Kitô hữu, vì thế cần bảo đảm rằng hội nhập văn hóa Phụng vụ không mang dấu vết của hòa đồng tôn giáo (syncretism), dù chỉ bề ngoài. Điều này xảy ra nếu nơi thờ phượng, đồ dùng và áo lễ, cử chỉ và tư thế khiến người ta hiểu như thể các nghi lễ có cùng ý nghĩa trong cử hành Kitô giáo như chúng đã có trước khi được rao giảng Tin Mừng. Tệ hại hơn nữa là khi các bài đọc Kinh Thánh và thánh ca hay các lời nguyện bị thay thế bằng các bản văn từ tôn giáo khác, cho dù các bản văn ấy có giá trị tôn giáo hay luân lý không thể phủ nhận.”²⁶

Trong hoàn cảnh Việt Nam hôm nay, linh hoạt hóa Phụng vụ trước tiên hướng tới “tinh thần cộng đồng”. Người Việt coi trọng tính cộng đồng xã hội, tình làng nghĩa xóm, vì thế Phụng vụ cần thể hiện rõ chiều kích cộng đoàn, để những người tham dự cảm thấy mình thuộc về một gia đình rộng lớn. Ngoài ra, linh hoạt hóa Phụng vụ để phá tan định kiến phụng vụ Công giáo là “nghi lễ xa lạ” hoặc “mang tính Tây phương”. Đây là cơ hội để Giáo hội giúp Phụng vụ trở nên gần gũi hơn, qua ngôn ngữ, cử chỉ, âm nhạc:

- **Ngôn ngữ phụng vụ rõ ràng, gần gũi:** Lời kinh, lời nguyện, bài hát cần chú trọng đến sự dễ hiểu, đơn sơ, giúp người mới tham dự cũng có thể cảm nhận và hòa nhập.

²⁶ NT, số 47

- **Âm nhạc và nghệ thuật:** Phát huy các thể loại dân ca, nhạc ngũ cung, nhạc cụ truyền thống (đàn tranh, sáo, trống) trong phụng vụ, nhưng vẫn đặt trong khung mực Phụng vụ.

- **Cử chỉ – biểu tượng:** Sử dụng hình ảnh quen thuộc (cây tre, bông lúa, hoa sen) trong trang trí và diễn đạt Phụng vụ, để biểu lộ sự hội nhập văn hóa.

Ngoài ra, việc cử hành Phụng vụ còn thể hiện sự gắn gũi với cộng đoàn Dân Chúa, tuy không tầm thường hóa Phụng vụ, nhưng cũng không biến Phụng vụ trở thành những nghi lễ xơ cứng và xa lạ với tâm tính thờ phượng của dân tộc Việt, bởi “mọi dân tộc, dù nguyên sơ nhất, đều có một ngôn ngữ tôn giáo thích hợp để diễn tả lời cầu nguyện”²⁷; tuy nhiên, chúng ta cũng đừng quên “ngôn ngữ Phụng vụ có những đặc tính riêng: thẩm đằm Kinh Thánh; một số từ Latinh thông dụng (như *memoria*, *sacramentum*) đã mang ý nghĩa đặc thù trong đức tin Kitô giáo”²⁸.

Truyền giáo thuộc về bản chất của Giáo Hội, nhưng việc loan báo Tin mừng của Giáo hội không chỉ thực hiện bằng lời nhưng trên hết bằng chính đời sống chứng tá của mình, hay nói cách khác bằng chính cuộc sống của Đức Kitô, Đấng đã trở nên một với Giáo hội, Đấng mà Giáo hội làm cho hiện diện cách sống động qua cử hành cử hành Phụng vụ. Vì thế, việc loan báo Tin Mừng không bắt đầu từ các hoạt động bên ngoài, nhưng trước tiên từ chính trung tâm là Phụng vụ. Khi Phụng vụ được cử hành cách sống động, thẩm đằm tinh thần hội nhập văn hóa, thì đó không chỉ đơn giản nhằm nuôi dưỡng đời sống đức tin của người tín hữu, nhưng đó còn là nguồn mạch và động lực cho sứ vụ loan báo Tin Mừng trong bối cảnh Việt Nam hôm nay.

Cho nên việc linh hoạt hóa Phụng vụ để trở thành trung tâm sống động của việc loan báo Tin Mừng, đòi hỏi các linh mục phải ý thức sao cho bài giảng trong các buổi cử hành Phụng vụ phải trở thành “cầu nối” giữa Phụng vụ và đời sống. Khi Lời Chúa được rao giảng sống động, gắn với thực tế xã hội, thì chính đó là loan báo Tin Mừng. Đức Phanxico đã nói: “Bài giảng không thể mang một hình

²⁷ Nt số 53.

²⁸ Nt.

thức giải trí giống như những bài giảng trên các phương tiện đại chúng, nhưng bài giảng phải ban sức sống và ý nghĩa cho cuộc cử hành”²⁹. Các vị chủ chăn cần kiến tạo sao cho Phụng vụ được diễn ra trong bầu không khí cộng đoàn, sự thân thiện, hiếu khách, để ai đến tham dự cũng cảm thấy mình được đón nhận. Ngoài ra, người tín hữu cần được hướng dẫn sống tinh thần Phụng vụ, tức mang Phụng vụ về với môi trường mình sống, có nghĩa là sau khi tham dự Phụng vụ phải trở thành chứng nhân Tin Mừng giữa dòng đời trần thế. Việc cử hành Phụng vụ không chỉ đóng khung trong nhà thờ, nhưng phải lan tỏa ra trong gia đình, xã hội và môi trường sống, từ bàn tiệc Lời Chúa và Thánh Thể đến việc phục vụ bác ái, từ lời kinh nguyện đến chứng tá hằng ngày.

BÀI III

ĐỘNG LỰC LOAN BÁO TIN MỪNG: NIỀM VUI TRONG VIỆC CHIA SẺ TIN MỪNG

PX. Nguyễn Thái

1. Niềm vui từ nguồn mạch Tin Mừng

Tin Mừng là trái tim của đời sống Kitô hữu, là lời loan báo cứu độ mà Đức Giêsu Kitô mang đến cho nhân loại. Nhưng Tin Mừng không chỉ là một chân lý, mà là ngọn lửa sống động, khơi dậy niềm vui sâu thẳm trong tâm hồn. Niềm vui ấy chính là động lực thúc đẩy người Kitô hữu lên đường, không phải vì bốn phận khô khan, mà vì khao khát chia sẻ “niềm vui truyền loan” - niềm vui thánh thiêng, vượt xa mọi lạc thú trần gian. Khi sống trong Tin Mừng, chúng ta không chỉ nghe, mà còn được biến đổi để trở thành chứng nhân của tình yêu và sự sống lại của Đức Kitô.

2. Chứng nhân - hành trình niềm vui lan tỏa

Tôi không thể xác định chính xác khi nào Tin Mừng thấm sâu vào cuộc đời mình, nhưng tôi nhớ rõ khoảnh khắc tâm trí tôi bừng sáng sau những ngày tháng hằng say cầu nguyện, sống Lời Chúa và để Chúa ngự trị trong tâm hồn. Từ đó, tôi thay đổi cách sống, khao khát mang Chúa đến cho anh chị em xung quanh. Niềm vui ấy càng rực rỡ hơn khi tôi được chứng kiến một người, rồi cả một gia đình, mở lòng đón nhận Đức Kitô. Tâm hồn tôi như vỡ òa trong niềm

²⁹ Đức Phanxicô, Tông Huấn Niềm vui Tin Mừng, số 138.

hạnh phúc thánh thiện, và tôi nhận ra rằng chính Chúa Thánh Thần đang hoạt động trong tôi, thúc đẩy tôi ra đi với ngọn lửa yêu mến.

Đối với tôi, loan báo Tin Mừng không đòi hỏi nỗ lực gượng ép. Khi tôi kết hiệp với Chúa qua cầu nguyện và Thánh Thể, Ngài dẫn dắt tôi bằng Lời của Ngài, ban sức mạnh và gợi mở những cách thức để đến với tha nhân. Có những lúc, dù sức khỏe yếu kém, tôi cảm nhận sức mạnh thiêng liêng dạt dào đến nỗi phải kìm nén để giữ sức! Niềm vui của tôi không chỉ dừng lại ở sự bình an mà còn là niềm hy vọng được dự phần vào ơn cứu độ, được sống lại với Chúa trong ngày sau hết. Đặc biệt, niềm vui ấy bùng nổ khi chúng kiến những người từng xa lạ với đức tin nay trở thành những chứng nhân mới, tiếp tục lan tỏa Tin Mừng đến với người khác. Đó là niềm vui của cộng đoàn đức tin, nơi tình yêu và bình an của Chúa trở nên sống động.

3. Niềm vui từ mầu nhiệm Phục Sinh

Thánh Phaolô khẳng định: “Đức Kitô đã chết vì tội lỗi chúng ta, rồi Ngài đã sống lại” (1Cr 15, 3-4). Mầu nhiệm Phục Sinh là trung tâm của Tin Mừng, là ngọn nguồn của niềm vui Kitô giáo. Phục Sinh không chỉ là chiến thắng sự chết, mà còn mở ra con đường sống mới, thắp lên niềm hy vọng bất diệt. Niềm vui của người Kitô hữu không lệ thuộc vào hoàn cảnh trần thế, nhưng phát xuất từ sự hiện diện của Đấng Phục Sinh - Đấng đã đổi mới cuộc đời chúng ta, mạc khải Thiên Chúa là Tình Yêu.

Loan báo Tin Mừng, vì thế, không chỉ là truyền đạt một giáo lý, mà là mời gọi mọi người bước vào niềm vui Phục Sinh. Đó là sứ vụ chia sẻ niềm hạnh phúc được làm con cái Thiên Chúa, được sống trong ánh sáng của Đức Kitô - Đấng là Tin Mừng sống động, biến đổi mọi tâm hồn.

4. Niềm vui trong hành trình chia sẻ Tin Mừng

Chúa Giêsu nói: “Trên trời, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối” (Lc 15, 7). Trong hành trình tông đồ, không gì sánh bằng niềm vui khi chúng kiến một tâm hồn được biến đổi bởi Tin Mừng. Mỗi lần nhìn thấy ánh mắt bừng sáng của một người mới đón nhận Chúa, đức tin và lòng nhiệt thành trong tôi lại được củng cố. Thánh Phaolô cũng chia sẻ: “Tôi vui mừng được chịu đau khổ vì anh em” (Cl 1, 24). Ngay cả trong khó khăn, việc làm chứng cho

Tin Mừng vẫn là nguồn vui nội tâm vững bền, làm sống động tinh thần bác ái và hiệp nhất trong cộng đoàn đức tin.

5. Tin Mừng: Món quà sống động, biến đổi thế giới

Niềm vui truyền loan Tin Mừng không chỉ là cảm xúc thoáng qua, mà là sức sống phát xuất từ mầu nhiệm Phục Sinh, từ tình yêu Thiên Chúa và sự dẫn dắt của Chúa Thánh Thần. Đây là động lực mạnh mẽ, thúc đẩy người Kitô hữu sống chứng nhân chân thực, làm cho Tin Mừng không chỉ là câu chuyện của quá khứ, mà là mạch sống mới cho mọi thế hệ. Khi Tin Mừng được loan báo với niềm vui, nó trở thành món quà sống động, có sức lan tỏa, biến đổi con người và xã hội, mang lại bình an và hạnh phúc đích thực.

Câu nguyện

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con trái tim bừng cháy tình yêu và niềm vui của Tin Mừng. Xin ban Chúa Thánh Thần để Ngài dẫn dắt con trên hành trình loan báo ơn cứu độ. Dù gặp thử thách, xin giúp con luôn bền vững trong niềm hy vọng, để qua đời sống chứng nhân, con có thể dẫn đưa nhiều tâm hồn đến với Chúa, cùng nhau tận hưởng niềm vui Phục Sinh vĩnh cửu. Amen.

Hồi tâm

1. Làm thế nào để niềm vui Tin Mừng thắp sáng trái tim bạn, thúc đẩy bạn chia sẻ Đức Kitô với tha nhân?
2. Bạn có để Chúa Thánh Thần dẫn dắt bạn trong sứ vụ loan báo Tin Mừng, và làm sao để duy trì ngọn lửa nhiệt thành ấy mỗi ngày?

BÀI IV

THÍCH NGHI TRONG MÔI TRƯỜNG ĐA VĂN HÓA: LINH HOẠT VÀ THÍCH NGHI

Lm. Giuse Nguyễn Ngọc Ngoan

"Được Thiên Chúa sai đến với muôn dân để nên "Bí tích Cứu độ phổ quát", đồng thời vì những đòi hỏi căn bản của đặc tính Công giáo và vì mệnh lệnh của Đấng Sáng Lập (x. Mc 16, 16), Hội Thánh dành mọi nỗ lực để loan báo Tin Mừng cho tất cả mọi người" (Sắc lệnh Truyền giáo, số 1). Cùng với Hội Thánh toàn cầu là "Người hành hương trên đường hy vọng", người tín hữu trong một Cộng đoàn địa phương được mời gọi để "Cùng nhau loan báo Tin Mừng" cho tha nhân.

Khi đến với tha nhân, ta cần phải nhận thức được rằng công cuộc loan báo Tin Mừng vẫn còn rất bao la. Nhiều người chưa từng được

nghe hay chỉ vừa mới nhận được sứ điệp Tin Mừng. Nhiều người sống trong những môi trường văn hóa khác biệt với ta. Để có thể trình bày Tin Mừng của Chúa cho mọi người, ta cần phải noi gương Chúa Kitô, Đấng khi nhập thể đã nhập thể để hoà mình vào những hoàn cảnh nhất định về xã hội và văn hóa của những cộng đồng mà Ngài cùng chung sống. Ta cần phải linh hoạt và thích nghi vào trong một môi trường đa văn hóa của thế giới ngày hôm nay.

Môi trường đa văn hóa là môi trường tồn tại nhiều nền văn hóa khác nhau tại cùng một không gian và cùng một thời gian, là môi trường sinh sống làm việc bao gồm nhiều người đến từ các nền văn hóa, quốc gia, tôn giáo và phong tục khác nhau. Việc toàn cầu hóa, di dân, công việc đa quốc gia... đã tạo nên một xã hội ngày càng đa dạng văn hóa. Trong bối cảnh toàn cầu hóa, việc linh hoạt và thích nghi trong môi trường đa văn hóa không chỉ là một lợi thế mà còn là một kỹ năng thiết yếu đối với mỗi người và với Cộng đoàn.

Để có thể thích nghi trong môi trường đa văn hóa, ta cần phải ý thức và hiểu biết về sự khác biệt nơi mỗi con người. Mỗi người đều chịu ảnh hưởng với các nền văn hóa khác nhau, bao gồm phong tục tập quán địa dư tôn giáo... khác nhau. Mỗi người có những sự khác biệt trong tâm trí suy tưởng, trong những hành vi với chính bản thân cũng như cách hành xử với người khác. Biết được điều này, ta mới có thể hội nhập vào trong môi trường mình đang sống, biết cảm thông, tôn trọng và yêu thương đối với những người khác.

Để có thể linh hoạt trong môi trường đa văn hóa nơi ta được sai đi và đang sống, ta cần phải có một đời sống cởi mở, cởi mở với Chúa, với chính mình và với tha nhân. Ta cần phải chấp nhận sự khác biệt của nhau, không phán xét hay đánh giá thấp những giá trị, những ý kiến quan điểm khác với của mình. Ta cũng cần khiêm tốn để học hỏi những điều mới mình chưa biết và tìm hiểu lý do đằng sau những hành vi khác biệt của tha nhân. Ta cố gắng đồng cảm, đặt vị trí của mình vào người khác để hiểu được những quan điểm và hành động của họ.

Đối với chính bản thân, ta cần phải học hỏi để hiểu biết về chính mình. Đây là điều khó khăn và cũng là điều quan trọng, biết mình để yêu mến Chúa và yêu thương tha nhân hơn. Biết mình để kiểm soát bản thân mình, nhận biết và quản lý được tâm tư ý tưởng cảm xúc của chính mình khi đối mặt với những tình cảnh trạng thái bất

ngờ hay khó hiểu, đồng thời thấu hiểu và tôn trọng cảm xúc của người khác.

Muốn có được khả năng thích ứng, ta cần phải điều chỉnh hành vi của chính mình. Phải linh hoạt dùng nhiều phương cách giao tiếp, thay đổi cách làm việc cho phù hợp với môi trường mới, đổi mới tư duy để tìm ra cách giải quyết những vấn đề nan giải, tìm ra cách thể hiệu quả để vượt qua những mâu thuẫn bất đồng hiểu lầm của nhau.

Trong môi trường đa văn hóa, ta cần phải xây dựng nên những mối quan hệ tốt đẹp với nhau. Chúng ta chủ động tạo kết nối, kết bạn và giao tiếp với tất cả mọi người. "*Tứ hải giai huynh đệ*". Hãy nhớ rằng tất cả mọi người đều là anh chị em với nhau trong cùng một Cha là Thiên Chúa Tình Yêu (1Ga 4, 8). Chúng ta luôn mang tâm thái học hỏi và lắng nghe nơi tha nhân, có những lời nói hành động bằng ngôn ngữ yêu thương.

Để có thể sống linh hoạt và thích nghi hơn trong những môi trường đa văn hóa, ta cũng cần tìm những người có kinh nghiệm để học hỏi tiếp thu, tham gia tích cực trong các buổi thường huấn của Hội Thánh, siêng năng tìm hiểu và thực hành theo huấn quyền của Hội Thánh.

Khi biết thích ứng và linh hoạt trong một môi trường đa văn hóa, ta đã là trưởng thành nhân cách và được phát triển bản thân. Ta được mở rộng tầm nhìn, trở nên hiền lành bao dung thấu cảm với người khác. Ta làm việc hiệu quả và thành công trong công việc, đóng góp tích cực vào trong sự phát triển của Cộng đoàn. Ta có thể sống hòa đồng với tất cả mọi người, sống yêu thương và hạnh phúc ngay nơi môi trường sống trong phút giây hiện tại.

"Vậy anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép Rửa cho họ nhân Danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần" (Mt 28, 19).

Tự bản chất, Hội Thánh lý hành là người được sai đi, là "*Người hành hương trên đường hy vọng*". Hội Thánh luôn tiến về phía trước với niềm hy vọng lớn lao, hy vọng tất cả mọi người được liên kết với nhau thành một đoàn dân duy nhất là Dân Riêng của Thiên Chúa, và con dân Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi sẽ được quy tụ về một mối (Ga 11, 52). Tham gia vào sứ mạng của Hội Thánh, ta được sai đi đến với mọi người ở khắp mọi nơi để loan báo Tin

Mừng của Chúa. Trong môi trường đa văn hóa hiện nay, ta phải liên kết với nhau bằng thái độ tôn trọng và yêu thương, nhận biết mình là một thành phần trong cộng đồng mình đang sống, biết tham gia vào đời sống văn hóa xã hội của con người, biết linh hoạt và thích nghi trong môi trường đa văn hóa ngày nay. Nhờ vào sự nỗ lực của bản thân và nhờ vào ơn Chúa, ta có thể phản chiếu ánh sáng Tin Mừng của Chúa đến với mọi người, để mọi người có thể nhận biết Tình yêu thương của Thiên Chúa và biết sống yêu thương lẫn nhau.

Hồi tâm:

1/. Tôi đã thật sự cởi mở để đón nhận sự khác biệt nơi những người xung quanh chưa? Hay tôi vẫn còn giữ thái độ phán xét, so sánh và tự cho văn hóa, cách sống của mình là "chuẩn mực" hơn người khác?

2/. Khi gặp những tình huống khác biệt về tư duy, phong tục, hay cách hành xử, tôi có biết lắng nghe, tìm hiểu lý do, và đặt mình vào vị trí của người khác để cảm thông không?

3/. Trong đời sống đức tin và sứ mạng loan báo Tin Mừng, tôi đã nỗ lực nào để học hỏi, thích nghi và sống hài hòa trong môi trường đa văn hóa - để trở nên "*dấu chỉ tình yêu và hiệp nhất*" giữa lòng thế giới hôm nay?

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

**Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày
Đại Lễ mừng kính màu nhiệm Nhập thể (25/12)
Lễ kính Thánh Gioan Tông đồ (27/12).**

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

ĐỨC CHA EMMANUEL NGUYỄN HỒNG SƠN, GM GP BÀ RỊA.

ĐỨC CHA GIOAN ĐỖ VĂN NGÂN, GM GP XUÂN LỘC.

**Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ
muôn ơn lành trên Quý Đức Cha.**

DIỄN ĐÀN

SỐNG HÀNH TRÌNH MÙA VỌNG THEO CÁC CHỦ ĐỀ HY VỌNG, BÌNH AN, YÊU THƯƠNG VÀ NIỀM VUI

Tác giả: G. Võ Tá Hoàng

Mùa Vọng là thời gian đặc biệt trong năm phụng vụ Kitô giáo chuẩn bị mừng Mầu nhiệm Nhập thể của Con Thiên Chúa. Đây là thời gian mong chờ và hy vọng, khi chúng ta nhớ lại sự kiện Ngôi Hai Thiên Chúa đã đến thế gian trong thân phận con người và mong đợi ngày Người sẽ trở lại trong vinh quang. Xuyên suốt bốn tuần của Mùa Vọng, chúng ta được mời gọi để suy gẫm và chuẩn bị tâm hồn thông qua bốn chủ đề chính: hy vọng, hòa bình, yêu thương và niềm vui. Mỗi chủ đề mang đến những hiểu biết sâu sắc và ý nghĩa, giúp chúng ta sống trọn vẹn Mùa Vọng và sẵn sàng tâm hồn để đón nhận Con Thiên Chúa. Hãy cùng nhau mở lòng để đón nhận ân sủng và tình yêu của Chúa, và để ánh sáng của Người chiếu rọi vào cuộc sống của chúng ta.

I - HY VỌNG: Hy vọng là một trong những yếu tố nền tảng của đời sống Kitô hữu. Trong tuần đầu tiên của Mùa Vọng, chúng ta suy ngẫm về hy vọng vào sự trở lại của Chúa Giêsu Kitô. Hy vọng này không phải là một mong ước mơ hồ, mà là một niềm tin vững chắc vào lời hứa của Thiên Chúa. Trong cuộc sống hàng ngày, hy vọng giúp chúng ta vượt qua những thử thách và khó khăn, bởi vì chúng ta biết rằng Thiên Chúa luôn đồng hành và nâng đỡ chúng ta.

1. Hy vọng như ngọn đèn dẫn lối

Hy vọng như ngọn đèn dẫn lối giữa đêm đen, soi sáng con đường phía trước dù cho ta đang bị bao vây bởi thử thách và khổ đau. Kinh Thánh thường nói về hy vọng như một niềm tin vững chắc vào lời hứa của Chúa: “Xin Thiên Chúa là nguồn hy vọng, ban cho anh em được chan chứa niềm vui và bình an nhờ đức tin, để nhờ quyền năng của Thánh Thần, anh em được tràn trề hy vọng” (Rm 15, 13).

2. Hy vọng trong những thử thách

Cuộc sống nào mà không có thử thách? Gian nan, khổ ải liệu có khi nào vắng bóng? Nhưng chính trong những thời khắc ấy, hy vọng mới hiển hiện rõ ràng nhất, như một điểm tựa vững chắc cho tâm hồn. Thiên Chúa không bao giờ bỏ rơi chúng ta, ngay cả khi

chúng ta cảm thấy cô đơn hay tuyệt vọng. Hy vọng giúp chúng ta giữ vững niềm tin vào Thiên Chúa và tin rằng Ngài sẽ ban cho chúng ta sức mạnh để vượt qua mọi trở ngại.

3. Hy vọng thúc đẩy hành động

Hy vọng không chỉ là một trạng thái tinh thần mà còn là nguồn động lực mạnh mẽ thúc đẩy chúng ta hành động. Khi mang trong mình hy vọng, chúng ta trở nên nỗ lực hơn, kiên nhẫn hơn và khó lòng từ bỏ. Hy vọng khơi dậy trong chúng ta những hành động tốt đẹp, khiến chúng ta sẵn sàng giúp đỡ người khác và lan tỏa tình yêu thương.

4. Hy vọng hướng tới tương lai

"Tôi tin chắc rằng: Đấng đã bắt đầu thực hiện nơi anh em một công việc tốt lành như thế, cũng sẽ đưa công việc đó tới chỗ hoàn thành cho đến ngày Đức Kitô Giêsu quang lâm" (phíp 1, 6). Mùa Vọng không chỉ là thời gian để hồi tưởng về sự ra đời của Chúa Giêsu, mà còn là khoảnh khắc để chúng ta nhìn về tương lai, hy vọng vào ngày Ngài trở lại trong vinh quang. Hy vọng trong Mùa Vọng nuôi dưỡng lòng tin của chúng ta rằng ngày của Chúa sẽ đến, và chúng ta sẽ được đoàn tụ với Ngài trong vương quốc thiên đàng.

II - BÌNH AN: Tuần thứ hai của Mùa Vọng là thời gian đặc biệt để chúng ta suy ngẫm về sự bình an. Bình an là một chủ đề quan trọng trong Mùa Vọng, khi chúng ta kỷ niệm "Hoàng Tử Bình An" đến với thế giới. Hòa bình không chỉ là sự vắng mặt của chiến tranh và xung đột, mà còn là sự bình an trong tâm hồn và trong các mối quan hệ. Chúng ta được mời gọi tìm kiếm và duy trì sự hòa bình trong cuộc sống, từ việc tha thứ cho những người làm tổn thương chúng ta đến việc xây dựng các mối quan hệ dựa trên tình yêu và sự tôn trọng.

1. Bình an nội tâm

Có bao giờ bạn tự hỏi, giữa cuộc sống bận rộn, đâu là nơi bình yên đích thực cho tâm hồn? Bình an nội tâm như dòng suối mát lành róc rách len lỏi qua những khe đá tâm hồn, xoa dịu mọi lo âu, muộn phiền. Khi ta cảm nhận được sự hiện diện của Thiên Chúa trong từng khoảnh khắc cuộc sống, bình an ấy sẽ như bức tường thành vững chãi, che chở ta khỏi những sóng gió cuộc đời, giúp ta vững tin vào lời hứa yêu thương của Ngài. Thật vậy "bình an của Thiên Chúa, vượt trên mọi hiểu biết, sẽ giữ gìn lòng dạ và

trí óc anh em trong Đức Kitô Giêsu" (Phil 4, 7). Sự bình an của Thiên Chúa là nền tảng giúp tâm hồn chúng ta an lành, ngay cả khi đối mặt với những thách thức và khó khăn.

2. Bình an trong gia đình

Gia đình là tổ ấm đầu tiên, là nơi quan trọng để chúng ta vun trồng và nuôi dưỡng hạt giống bình an. Trong tuần thứ hai của Mùa Vọng, mỗi người chúng ta được mời gọi trở thành những người kiến tạo hòa bình ngay chính trong gia đình của mình, bằng sự thấu hiểu, cảm thông và tha thứ. Bởi lẽ, bình an trong gia đình chính là ánh lửa sưởi ấm tâm hồn mỗi thành viên, là nơi mỗi người cảm nhận được tình yêu thương và sự chở che vô điều kiện. Như thánh Giacôbê đã nói: "Người xây dựng hoà bình thu hoạch được hoa trái đã gieo trong hoà bình, là cuộc đời công chính" (Gc 3, 18).

3. Bình an nhờ tha thứ

Bình an có thể nảy mầm từ hận thù hay không? Liệu ta có thể tìm thấy yên bình khi trong lòng chất chứa những hận căm? Tha thứ chính là câu trả lời. Tha thứ là chiếc chìa khóa diệu kỳ mở cánh cửa hòa bình. Khi ta mở lòng tha thứ cho những ai đã gây tổn thương, cũng là lúc ta giải phóng chính mình khỏi gông cùm của hận thù. Khi ta chấp nhận buông bỏ những đau thương, oán giận, chính là lúc ta mở lòng đón nhận bình an và tự do. Tha thứ là món quà ta dành cho người khác và cũng là món quà ta dành cho chính mình. Chúa Giêsu đã dạy chúng ta trong Kinh Lạy Cha: "Xin tha nợ cho chúng con như chúng con cũng tha cho kẻ có nợ chúng con" (Mt 6, 12). Sự tha thứ không chỉ là một hành động yêu thương mà còn là cách để chúng ta sống đúng với lời dạy của Chúa và đạt được sự bình an nội tâm.

4. Bình an trong Hy Vọng

Hy vọng và hòa bình luôn song hành với nhau. Hy vọng là nơi bình an trú ngụ. Khi ta tin tưởng vào Thiên Chúa, bình an sẽ tràn ngập tâm hồn. Khi niềm tin vào lời hứa của Thiên Chúa được thắp sáng trong tim, bình an sẽ nhẹ nhàng lan tỏa, xoa dịu mọi lo âu, khổ đau. Trong ánh sáng Mùa Vọng, ta hướng lòng về Chúa Giêsu, "Hoàng Tử Bình An" (Is 9, 6), với hy vọng Ngài sẽ ban hòa bình cho thế gian. Hãy để bình an soi đường, để hy vọng dẫn lối, chuẩn bị tâm hồn đón mừng Giáng Sinh trong tình yêu và niềm tin sâu sắc.

III - YÊU THƯƠNG

Tuần thứ ba của mùa Vọng, còn gọi là tuần lễ "Gaudete" (tuần của niềm vui), không chỉ là thời gian để chúng ta tìm kiếm niềm vui mà còn là dịp để suy ngẫm sâu sắc về tình yêu thương của Thiên Chúa. Tình yêu là trọng tâm của thông điệp Giáng sinh, khi Chúa Giêsu đến thế gian như biểu hiện tối thượng của tình yêu Thiên Chúa dành cho nhân loại. "Tình yêu bắt nguồn từ Thiên Chúa. Phàm ai yêu thương, thì đã được Thiên Chúa sinh ra, và người ấy biết Thiên Chúa" (1Ga 4, 7). Chúng ta được mời gọi lan tỏa tình yêu đó đến mọi người xung quanh, đặc biệt là những người kém may mắn và cần được giúp đỡ. Tình yêu không chỉ là cảm xúc mà còn là hành động, sự hy sinh và quan tâm chân thành.

1. Yêu thương và hy sinh

Tình yêu đích thực tựa như dòng sông, luôn chảy xuôi, mang nguồn sống đến muôn nơi. Yêu thương đích thực không chỉ dừng lại ở lời nói, mà phải được thể hiện bằng hành động. Chúa Giêsu đã hy sinh mạng sống vì yêu thương nhân loại, và chúng ta được mời gọi noi gương Ngài. Trong tuần lễ thứ ba của Mùa Vọng, hãy để dòng sông yêu thương ấy chảy qua ta, bằng cách hy sinh thời gian, công sức và tài năng để phục vụ tha nhân. Khi ta biết đặt lợi ích của người khác lên trên lợi ích của chính mình, ta mới thực sự sống trong tình yêu thương. Bởi yêu thương không chỉ là cảm xúc, mà còn là hành động. Yêu thương là hiện diện, giúp đỡ, tha thứ và hy sinh. Trong mùa Vọng này, hãy để yêu thương dẫn dắt bạn, giúp bạn chuẩn bị tâm hồn để đón mừng lễ Giáng Sinh.

2. Yêu thương trong gia đình và cộng đồng

Gia đình là cái nôi nơi những hạt giống yêu thương được gieo trồng và vun đắp. Trong tuần thứ ba của Mùa Vọng, chúng ta được mời gọi bày tỏ tình thương với những người thân yêu bằng những việc làm nhỏ bé nhưng ấm áp: lắng nghe những chia sẻ, sẵn sàng giúp đỡ, cùng nhau cầu nguyện và tham gia các hoạt động chung. Tình thương ấy sẽ như những tia nắng ấm áp, xua tan cái lạnh của mùa đông, thắp sáng niềm vui và gắn kết các thành viên trong gia đình. Nhưng tình yêu thương không chỉ dừng lại ở bốn bức tường mà còn lan tỏa ra cộng đồng. Hãy mở rộng vòng tay yêu thương, chìa bàn tay giúp đỡ những mảnh đời kém may mắn, chia sẻ niềm vui với những người xung quanh. Mùa Vọng là thời điểm tuyệt vời

để chúng ta thực hiện những hành động bác ái cho mọi người. Chính Chúa Giêsu đã dạy: "Mỗi lần các người làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các người đã làm cho chính Ta vậy" (Mt 25, 40).

IV - NIỀM VUI: Tuần cuối cùng của Mùa Vọng, như giai điệu du dương vang lên khép lại bản hòa ca chuẩn bị đón mừng Giáng Sinh. Niềm vui đích thực không phải là ánh pháo hoa chói lọi thoáng qua, mà là ngọn đèn ấm áp luôn cháy trong tâm hồn. Trong những ngày cuối cùng này, chúng ta suy gẫm về niềm vui chờ đón Chúa Giêsu, Đấng Cứu Độ. Thắp lên ngọn lửa vui mừng trong tâm hồn như Thánh Phaolô từng kêu gọi: "Anh em hãy vui luôn trong niềm vui của Chúa. Tôi nhắc lại: vui lên anh em!" (Phil 4, 4). Niềm vui ấy không chỉ là sự hân hoan trước không khí lễ hội, mà là niềm vui sâu thẳm khi ta dọn lòng đón Thiên Chúa. Đó là niềm vui được hun đúc từ lòng biết ơn, tình yêu thương và hy vọng, là nguồn cảm hứng cho một cuộc sống đầy ý nghĩa.

1. Chúa Kitô niềm vui đích thực

Niềm vui đích thực trong Mùa Vọng khơi nguồn từ dòng suối yêu thương của Thiên Chúa, tuôn trào trong tâm hồn mỗi người. Chúa Giêsu, Ngôi Hai Thiên Chúa, đã giáng trần để cứu độ nhân loại, mang đến ánh sáng hy vọng cho thế gian tăm tối. Ngài sẽ là niềm vui cho tất cả mọi người. Ngài là "Đấng Cứu Thế, là Đức Kitô, Chúa chúng ta" (Lc 2, 11). Sự ra đời của Chúa Giêsu như bình minh xua tan bóng đêm, là nguồn cội của niềm vui vô biên, niềm vui cứu độ. Hãy mở lòng đón nhận niềm vui vĩ đại này.

2. Niềm vui chuẩn bị tâm hồn

Tuần thứ tư của Mùa Vọng, khi những giai điệu quen thuộc của những bài thánh ca vang lên, cũng là lúc chúng ta bước vào giai đoạn cuối cùng của hành trình dọn lòng đón Chúa. Sự chuẩn bị này không chỉ dừng lại ở việc trang hoàng nhà cửa long lanh hay mua sắm những món quà xa hoa, mà quan trọng hơn cả là sự chuẩn bị từ bên trong, từ chính tâm hồn và tinh thần của mỗi người.

Giống như người lữ khách kiểm tra lại hành trang trước chuyến đi xa, chúng ta cũng cần "kiểm tra" lại mối quan hệ của mình với Thiên Chúa. Cầu nguyện là cách ta trò chuyện với Ngài, thổ lộ những khát khao và niềm tin của mình. Xưng tội giúp ta gột rửa những vết nhơ trong tâm hồn, làm mới lại bản thân. Và làm việc

lành là cách ta thể hiện tình yêu thương với tha nhân, noi gương Chúa Giêsu.

Niềm vui của việc chuẩn bị tâm hồn không nằm ở những phần thưởng bên ngoài, mà là cảm giác thanh thản, bình an khi ta biết mình đã sẵn sàng đón Chúa vào lòng. Giống như mảnh đất được cày xới cẩn thận, tâm hồn ta sẽ trở nên màu mỡ, đón nhận hạt giống yêu thương của Chúa và vun trồng cho nó nảy mầm, sinh hoa kết trái.

3. Trong hy vọng và chờ đợi

Càng về cuối ánh sáng của lễ Giáng Sinh càng rực rỡ hơn bao giờ hết. Nhưng niềm vui trong những ngày này không chỉ là sự hân hoan trước không khí lễ hội sắp đến, mà còn là niềm vui sâu thẳm trong sự chờ đợi và hy vọng. Chúng ta hướng lòng về ngày Chúa Giêsu trở lại trong vinh quang, ngày mà lời hứa của Thiên Chúa sẽ được thực hiện một cách trọn vẹn.

Mỗi ngày trong Mùa Vọng, như những nốt nhạc trong bản hòa ca vang dội, nhắc nhở chúng ta về tình yêu và sự cứu độ của Thiên Chúa. Niềm hy vọng ấy soi sáng tâm hồn, giúp ta vững bước trên đường đời với tinh thần lạc quan và tin tưởng. Dù cho cuộc sống có nhiều thử thách, ta vẫn tin rằng ánh sáng của Chúa sẽ luôn đồng hành, che chở và dẫn dắt ta.

Niềm vui trong tuần thứ tư của Mùa Vọng là niềm vui đích thực, sâu sắc và bền vững. Nó không phụ thuộc vào những thứ hư vô bên ngoài, mà bắt nguồn từ chính nơi sâu thẳm của tâm hồn. Đó là niềm vui khi ta cảm nhận được sự hiện diện của Thiên Chúa trong từng khoảnh khắc, là niềm vui khi ta chuẩn bị tâm hồn đón Chúa, là niềm vui khi ta yêu thương và chia sẻ với gia đình, cộng đồng, là niềm vui khi ta hy sinh và giúp đỡ người khác.

Hãy để niềm vui đích thực ấy lan tỏa trong tâm hồn và cuộc sống của bạn. Hãy để nó soi sáng từng bước chân bạn đi, giúp bạn chuẩn bị đón mừng lễ Giáng Sinh với một tâm hồn tràn đầy tình yêu và niềm tin. Bởi lễ Giáng Sinh không chỉ là một ngày lễ, mà còn là một hành trình, một hành trình tìm về ánh sáng, tìm về niềm vui và hy vọng.

Chúc mọi người một Mùa Vọng đang đến gần trong yêu thương, an bình, hy vọng và mừng vui.

Nguồn: gpquinhon.org/

Nhớ mãi Bài Thánh ca: MÙA ĐÔNG NĂM ẤY

Fx Đỗ Công Minh

Mỗi Mùa Giáng Sinh về, những bài Thánh Ca lại vang lên trong các gia đình Công giáo tại Việt Nam và nhiều nước trên thế giới. Bên cạnh những bài Thánh ca quốc tế như Silent Night, Jingle Bell, We wishes you a Merry Christmas, Oh

Christmas tree, Santas Claud is going to town... nổi tiếng thế giới thì Thánh ca Việt Nam phải nhắc đến: Đêm Thánh vô cùng của Hùng Lô, Đêm Đông của Hải Linh, Nửa đêm Mừng Chúa ra đời của cha Phao Đạt, Đây Tin Mừng của Cha Hoàng Kim, Cao Cung Lên của Cha Hoài Đức thì bài Mùa Đông năm ấy cũng của Linh Mục Hoài Đức là bài Thánh Ca không thể nào quên. Bài hát mang đậm tính linh thiêng, một tác phẩm lay động lòng người, đặc biệt vào mùa Giáng Sinh.

Linh mục Nhạc sĩ đã dùng hình ảnh mùa đông lạnh lẽo để khắc họa bối cảnh của sự kiện thời đại: sự ra đời của Chúa Giêsu. Cảm giác lạnh lẽo của mùa đông không chỉ là cái lạnh của thời tiết mà còn là cái lạnh của tâm hồn con người khi thiếu ánh sáng và tình yêu thương của Thiên Chúa.

*"Mùa đông năm ấy sao sáng soi cuối trời.
Mùa đông năm ấy Con Chúa sinh xuống đời.
Nhịp ca véo von bao Thiên Thần vang hát.
Tôn thờ Ngôi Hai giáng lâm trần ai"...*

Vâng, vào mùa đông năm thứ nhất Công nguyên, căn cứ Tin Mừng ghi lại, các nhà Chiêm tinh từ phương Đông đến Giêrusalem đã nhận ra: "Chúng tôi đã thấy ngôi sao của Người xuất hiện bên phương Đông nên chúng tôi đến bái lạy Người..." (Mt 2, 2). Còn Thánh Luca thì nói rõ: "Có muôn vàn Thiên binh hợp với Thiên Sứ cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa..." (Lc 2, 12). Tác giả dùng nhân xưng CON, thay mặt cho mỗi người chúng ta hôm nay dâng lời cao rao chúc mừng ngày sinh của Đức Chúa:

"Con hợp với Thiên Thần hoà vang câu hát.

Con hợp với Thiên Thần hoà vang câu hát:

Mừng Sinh Nhật Chúa vinh quang,

Mừng Sinh Nhật Đấng Yêu Đường.

Sinh Nhật Từ Ái sáng như công bình”.

Với những ca từ nhẹ nhàng, sâu lắng, bài hát mời người nghe suy nghĩ về sự hy sinh lớn lao của Thiên Chúa khi Ngài đến trần gian trong hình hài bé nhỏ, nghèo nàn. Từ hình ảnh "Mùa đông năm ấy", nhạc sĩ khắc họa một bức tranh vừa thánh thiện, vừa gần gũi, tạo cho người nghe cảm nhận rõ ràng hơn tình yêu vô biên của Thiên Chúa dành cho nhân loại. Đặc biệt, giai điệu của bài hát như là một lời mời gọi, khơi dậy trong mỗi con người, tác giả đã khéo léo dùng lời và nhạc minh họa đoạn Tin Mừng "*khi các thiên sứ từ biệt mấy người chăn chiên để về trời, những người này bảo nhau: "nào chúng ta sang Bê Lem để xem sự việc đã xảy ra, như Chúa đã tỏ cho ta biết. Họ liền hối hả ra đi. Đến nơi, họ gặp bà Maria và ông Giuse cùng với Hài Nhi đặt nằm trong máng cỏ. Thấy thế họ liền kể lại những điều đã được nói với họ về hài nhi này"* (Lc 2, 15-17).

"Mùa đông năm ấy vui tiếng ca nhịp nhàng.

Mùa đông năm ấy theo ánh sao huy hoàng.

Tìm hang Be-lem những mục đồng mau bước.

Tôn thờ Ngôi Hai giáng lâm trần ai”.

Câu "*Mùa Đông năm ấy theo ánh sao huy hoàng*" trong bài Thánh Ca mang một ý nghĩa rất sâu sắc và biểu tượng cho sự xuất hiện đặc biệt của Chúa Giêsu vào đêm Giáng Sinh. Câu này không chỉ mô tả cảnh vật mà còn phản ánh một sự kiện thiên nhiên trong lịch sử Cứu Độ, và là hình ảnh biểu tượng cho sự sáng láng và kỳ diệu của sự ra đời của Chúa. Ánh sao huy hoàng là hình ảnh của sự mở đường. Nó không chỉ là một ngôi sao bình thường mà là một dấu hiệu kỳ diệu, ánh sáng của trời cao chỉ dẫn các nhà chiêm tinh và cũng là biểu tượng cho sự xuất hiện của Đấng Giải cứu Thế giới trong thế gian. Cụ thể, "*ánh sao huy hoàng*" này liên quan đến ngôi sao dẫn đường mà các nhà chiêm tinh hỏi: "*Đức Vua dân Do Thái mới sinh hiện ở đâu?*" (Mt 2, 2) và cũng chính ánh sao huy hoàng đó hướng họ ra đi: "*Bấy giờ ngôi sao họ đã thấy ở phương Đông,*

lại dẫn đường cho họ đến tận nơi hài nhi ở, mới dừng lại" (Mt 2, 9) để cùng:

"Con hợp với Mari-a quỳ đây ngắm Chúa.

Con hợp với Giu-se quỳ đây ngắm Chúa.

Mừng Sinh Nhật Chúa hiển linh,

mừng Sinh Nhật Đấng quang vinh.

Sinh Nhật một lễ đáng ghi muôn đời"...

"Mùa Đông Năm ấy" là một bài thánh ca nhẹ nhàng nhưng lại vô cùng sâu sắc, dễ đi vào lòng người, nhất là trong bối cảnh mùa Giáng Sinh, khi lòng người tìm về ánh sáng của Chúa, tìm lại sự ấm áp bao dung và yêu cầu thương mến. Giai điệu của bài hát mang tính chất nhẹ nhàng, du dương với nhịp điệu chậm rãi, dễ nghe, tạo cảm giác giác thanh thoi, thanh thản. Với lời ca ngợi Giáng Sinh và những hình ảnh về một mùa đông lạnh giá, bài hát thể hiện sự mong mỏi và hy vọng về an lành và hòa bình mà Chúa Giáng Sinh mang lại.

Linh Mục Nhạc sĩ Giuse Hoài Đức tên thật là Lê Đức Triệu sinh ngày 01 tháng 07 năm 1923 (theo giấy khai sinh) tại xã Vĩ Nhuế phủ Nghĩa Hưng, tỉnh Nam Định (ngày nay là xã Yên Đồng, tỉnh Nam Hà). Cha được thụ phong Linh mục ngày 06 tháng 06 năm 1960. Cha nguyên là Trưởng Ban Thánh Nhạc Hội đồng Giám Mục Việt Nam. Cha Giuse đã sáng tác nhiều bài Thánh ca mang tính "phổ thông, đại chúng", nét nhạc gần gũi với tâm tình người Việt, mặc dầu không mang âm hưởng nét dân ca nào rõ rệt. Như: Cao Cung Lên, Mùa Đông Năm Ấy, Dâng Mẹ, Cung Chúc Trinh Vương...

Cha Giuse Hoài Đức đã tạ thế lúc 22 giờ 20 phút ngày 07/07/2007 tại nhà Hưu Dưỡng Hà nội...

Linh mục nhạc sĩ Phêrô Mai Tính (tức nhạc sĩ Mi Trầm), Trưởng ban Thánh nhạc giáo phận Nha Trang, đã viết về cha: *"Những bài hát do cha Hoài Đức sáng tác hầu như đã đi vào linh hồn người Công giáo Việt Nam. Có lẽ không một tín hữu người Việt nào ngay từ nhỏ lại không mấp máy trên môi hay chưa từng thưởng thức những bài thánh ca bất hủ như Cao Cung Lên, Cùng Đi Bêlem, Mùa Đông Năm Ấy, Dâng Mẹ, Cung Chúc Trinh Vương... vẫn còn sống mãi trong lòng người".*

TÌNH LẠNG GIÁNG SINH

Trầm Thiên Thu (chuyển ngữ)

"Bình an! Bình an cho khắp xa gần! Để giám sát người, Ta sẽ đặt Bình An, để cai trị người, Ta sẽ đặt Công Chính" (Is 57:19 và Is 60:17).

1. BỨC HỌA CHÂN DUNG

Người cha và con trai ngồi sát nhau và cùng xếp hình. Các bức tranh bất hủ đó của Picasso, Van Gogh, Monet và các danh họa khác được treo trên tường. Người cha góa vợ nhìn với vẻ thỏa mãn khi thấy con trai tỏ ra thành thạo. Ánh mắt con trai làm người cha thấy hãnh diện.

Mùa Đông đến, chiến tranh bùng nổ. Con trai phải đi lính. Sau vài tuần, người cha nhận được điện tín. Con trai ông bị mất tích khi đang thi hành nhiệm vụ. Người cha lo lắng chờ thêm tin tức, hy vọng được gặp lại con trai. Vài ngày sau, ông biết chắc con trai đã tử vong khi cứu một người bạn bị thương. Buồn bã và cô đơn khi lễ Giáng Sinh đang đến. Mùa an bình và hạnh phúc mà hai cha con mong đợi, nhưng không còn nữa!

Sáng ngày lễ Giáng Sinh, tiếng gõ cửa làm ông tỉnh thức. Ông bước ra phía cửa, những tác phẩm nghệ thuật trên tường nhắc ông rằng con ông không trở về nữa. Cửa mở, ông thấy một người lính với một gói đồ lớn trên tay. Anh tự giới thiệu: "Thưa bác, con là bạn của con bác. Con bác đã chết khi đang cứu con. Con có thể vào nhà một lát được không bác? Con có cái này cho bác xem".

Vào nhà, anh lính nói: "Con là một họa sĩ. Con muốn tặng bác cái này". Mở giấy bọc ra, ông thấy hình chân dung của con trai. Dù thế giới không công nhận đó là tác phẩm của một thiên tài, nhưng bức họa đó vẽ khuôn mặt của một thanh niên rất chi tiết. Ông xúc động và cảm ơn anh lính. Ông treo hình chân dung đó ở chỗ lò sưởi.

Vài giờ sau, khi anh lính đã đi, ông ngồi trên ghế và lặng nhìn bức họa để tận hưởng lễ Giáng Sinh. Suốt những ngày tiếp theo, ông nhận thấy rằng dù con ông không trở về với ông nữa, nhưng con ông vẫn sống mãi. Ông biết con ông đã cứu nhiều chiến sĩ bị thương trước khi viên đạn làm ngừng đập trái tim nhân hậu của

con ông. Niềm hãnh diện và mãn nguyện về con đã giúp ông nguôi ngoai nỗi đau. Bức chân dung của con ông là vật quý giá nhất của ông, ông không chịu nhường cho ai dù nó đáng giá hàng ngàn đô-la.

Năm sau, ông bệnh và qua đời. Bức họa được bán đấu giá theo di chúc của ông vào đúng ngày lễ Giáng Sinh, ngày ông nhận quà tặng là bức chân dung con trai.

Ngày nay, người ta có thói quen đấu giá vào dịp lễ Giáng Sinh. Thông điệp vẫn chỉ là: Tình Yêu của Người Cha. Quả thật, Đức Giêsu đã nói: “Thầy là Đường, là Sự thật và là Sự sống, không ai đến được với Cha mà không qua Thầy” (Ga 14:6). Thiên Chúa không chỉ sai Con Ngài đến thế gian ở với chúng ta, mà Ngài còn đến “để thế gian được cứu độ nhờ tin vào Ngài” (Ga 3:17).

2. MÓN QUÀ GIÁNG SINH

Đầu thập niên 1980, một cậu bé khoảng 14 tuổi tên John sống trong trại mồ côi ở Old England (Cổ Anh Quốc) với các trẻ mồ côi khác. Mồ côi nghĩa là bị bỏ rơi và không được yêu thương. Hằng ngày chúng còn phải làm đủ thứ việc từ sáng tới tối, nhưng ăn uống lại khem khổ, cuộc sống thiếu thốn. Chúng vẫn chấp nhận và biết ơn vì chúng “được” dịp... làm việc.

Lễ Giáng Sinh là ngày đặc biệt trong năm, vì trẻ em được nghỉ làm việc và nhận quà. Quà đặc biệt nhất là được ở trong Trại Mồ Côi. John đã ở trại mồ côi từ lâu, đủ để mơ về một ngày lễ Giáng Sinh. Tại nước Anh thời xưa, một trái cam là “vật quý hiếm” đối với trẻ mồ côi. Nó có mùi vị đặc biệt vào dịp Giáng Sinh. Trẻ em quý đến nỗi giữ nó và mân mê, vài ngày sau mới dám ăn – thậm chí cả tháng sau mới dám ăn, nhưng... hư rồi còn đâu! Chúng chỉ bóc vỏ để “thưởng thức” mùi thơm mà thôi. John thường ôm gối, nghĩ về mùi cam. Mùi thơm làm nó cảm thấy bình an. Nó nghĩ về tương lai tốt đẹp...

Năm đó, John vui mừng vì lễ Giáng Sinh đang đến. Nó đã lớn. Nhưng nó sẽ để dành cam đến sinh nhật nó vào tháng Bảy. Đó là thói quen tốt của... trẻ mồ côi. Nó chỉ muốn thưởng thức mùi-thơm-tuổi-thơ mà thôi. Giám đốc trại mồ côi nói: “John, năm nay không

có cam cho con". Nó rất buồn, trái tim như vỡ tung. Nó về phòng và khóc một mình...

Có tiếng mở cửa và những đứa trẻ mồ côi ủa vào. Elizabeth vừa cười vừa bước tới, mắt ướt đầm, và nói: "John ơi, của anh nè". John rất xúc động. Đó là một trái cam đã lột vỏ và được chia làm tư... Nó nhận thấy mọi sự đã an bài. Mọi người đã chia sẻ với nó. John không bao giờ quên sự chia sẻ chân thành yêu thương vào dịp Giáng Sinh đó. Sự bắt đầu đơn giản nhưng mang ý nghĩa quan trọng đối với sự trưởng thành và thành công của cuộc đời John.

Mỗi năm, để ghi nhớ ngày này, John gửi cam cho trẻ em ở khắp nơi. John mong không trẻ em nào không có quà đặc biệt của Chúa Giêsu Hải Đồng vào dịp Lễ Giáng Sinh. Xung quanh chúng ta còn biết bao người sống thiếu thốn, như Chúa Giêsu đã nói: "Người nghèo bên cạnh anh em lúc nào cũng có..." (Ga 12:8).

3. TÂM THƯ CHÚA GIÊSU

Con yêu dấu,

Khi con thức dậy sáng nay, Ta nhìn con và hy vọng con nói chuyện với Ta, dù chỉ là vài lời xin ý kiến Ta về điều gì đó tốt đẹp xảy ra trong đời con hôm qua, nhưng Ta thấy con quá bận rộn tìm đồ mặc đi làm hoặc đi học. Ta lại phải chờ đợi con. Khi con lảng xảng trong nhà, Ta biết chỉ còn vài phút cho con chào mọi người, nhưng con QUÁ BẬN RỘN. Ta thấy con cũng bồn chồn. Ta nghĩ con muốn nói chuyện với Ta, nhưng con lại nghe điện thoại riêng. Ta theo dõi bước chân khi con đến trường hoặc đi làm. Ta kiên nhẫn chờ con hết ngày này qua ngày khác.

Với các hoạt động của con, Ta đoán con quá bận rộn nên không có giờ nói chuyện với Ta. Ta biết rằng trước khi con ăn trưa, con cứ nhìn quanh, có thể con thấy lúng túng khi muốn nói chuyện với Ta, và con không cúi đầu. Con nhìn mấy bàn bên cạnh, con thấy một số người nói vài lời ngắn gọn trước khi ăn, nhưng không phải như vậy. Sự thật là thế. Vẫn còn thời gian. Ta hy vọng con sẽ nói chuyện với Ta.

Con về nhà và hình như có nhiều việc con phải làm. Làm xong, con lại bật tivi hoặc internet. Ta không biết con thích tivi hay máy tính hay không, nhưng Ta thấy con dành nhiều thời gian ngồi trên

máy vi tính, có thể con không nghĩ những người xung quanh đang cần gì ở con. Ta lại kiên nhẫn chờ con xem tivi và ăn tối, nhưng con vẫn không nói gì với Ta.

Lúc con đi ngủ, Ta đoán con đã mệt. Con chào tạm biệt người thân rồi đi ngủ. Không sao, vì con không nhận thấy Ta luôn ở bên con. Ta vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi con hơn cả những gì con tưởng. Thậm chí Ta còn muốn dạy con biết kiên nhẫn với người khác. Vì Ta rất yêu con, từ lâu trước khi Ta bỏ Trời xuống thế gian này. Ta bỏ Trời vì Ta muốn bị nhạo cười vì YẾU con, thậm chí là Ta được CHẾT vì con. Không ai có thể thay thế Ta. Ta yêu con đến nỗi hằng ngày Ta chờ đợi con ĐỒNG Ý, CẦU NGUYỆN, SUY NGHĨ hoặc TẠ ƠN.

Thật khó mà nói chuyện “một chiều”. Con đã đứng dậy và một lần nữa. Ta vẫn chờ đợi không gì hơn là tình yêu Ta dành cho con, với hy vọng rằng con sẽ dành cho Ta một thời gian nào đó. Chúc con một đời vui!

Ta luôn yêu con,

Ký tên: **GIÊSU KITÔ**

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Phanxicô Xaviê (3/12).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

LM. PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN VIỆT
Trưởng Ban Đại diện CĐ LCTX Liên Giáo Phận

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Cha.

THÁNH GIA và SỰ THÁNH THIỆN TRONG GIA ĐÌNH ĐỜI THƯỜNG

CHRONISTER MICHELE

Viễn Đông (chuyển ngữ từ CatholicExchange.com)

Bạn đã nghe chuyện vui về Thánh Gia chưa? Thật tội nghiệp Đức Giuse! Bất cứ khi nào có ai đó sai lỗi trong Thánh Gia, họ luôn biết Đức Giuse là người có lỗi. Rốt cuộc, ngài là người không có lỗi.

Tất nhiên, trong những gia đình bình thường của chúng ta, tất cả chúng ta đều là Thánh Giuse (nhưng tệ hơn vì chúng ta có thể không phải là thánh, ít ra là chưa). Tuy nhiên, có điều gì đó thiêng liêng về gia đình, nếu không thì Chúa Giêsu đã không chọn dành phần lớn cuộc đời Ngài để sống trong một gia đình.

Đối với đa số chúng ta, những người đã trải qua cuộc sống gia đình, chúng ta không thể phủ nhận rằng gia đình có tiềm năng to lớn để nên thánh. Trước khi kết hôn, tôi nghĩ rằng mình không quá tệ khi cố gắng nên thánh. Rồi tôi trở thành người vợ, và làm mẹ. Bỗng dưng tôi nhận ra rằng mình còn lâu mới làm thánh.

Thật vậy, không có ơn Chúa thì không thể nên thánh. Làm vợ của một người đàn ông tốt bụng và dịu dàng trong một gia đình ngọt ngào, và là mẹ của những đứa con dễ thương nhất mà tôi có thể muốn, đã cho tôi thấy mình không xứng đáng với món quà tuyệt vời như thiên chức của mình. Tuy nhiên, mặc dù tôi bất xứng, Chúa vẫn ban cho tôi gia đình bé nhỏ này. Và tôi rất biết ơn chồng và các con.

Nhưng không có gia đình nào hoàn hảo. Trong trường hợp không hoàn hảo, rối loạn chức năng, hoặc thậm chí có sự lạm dụng... Làm sao chúng ta có thể tìm sự thánh thiện trong gia đình mình?

MẪU GƯƠNG THÁNH GIA

Nhìn vào Thánh Gia, chúng ta thấy gia đình có ý nghĩa. Một gia đình lành mạnh gồm những người cố gắng yêu thương nhau và cùng nhau lớn lên trong sự thánh thiện. Đối với cha mẹ, nên có tấm lòng vị tha dành cho con cái, và tình yêu vô điều kiện dành cho chúng mà không đòi hỏi đáp lại và không từ chối vì bất kỳ lý do gì. Loại tình yêu này khuyến khích con cái hiểu kính cha mẹ. Tình yêu

lành mạnh và thánh thiện của cha mẹ có nghĩa là hướng về tình yêu của Cha trên trời. Vợ chồng trong gia đình có nghĩa là hy sinh sự sống cho nhau, hoàn toàn và hỗ tương, là hình ảnh về tình yêu của Chúa Kitô và Giáo Hội của Ngài.

Dĩ nhiên, Thánh Gia mô tả tất cả những điều này một cách tuyệt vời. Đức Maria và Đức Giuse hy sinh tất cả các dự tính và kỳ vọng trước đó để đón nhận Chúa Giêsu và nâng đỡ nhau, giúp đỡ nhau lớn lên trong sự thánh thiện. Hết lần này đến lần khác, các ngài thấy mình bất tiện – sinh nở trong hang chiên lừa, phải chạy trốn sang Ai Cập để giữ mạng sống, hoặc vô cùng lo lắng khi lạc mất Con Trẻ – và rồi tìm thấy Con trong Đền Thờ. Tuy nhiên, không một lần nào các ngài làm cho Chúa Giêsu cảm thấy có lỗi vì những nhu cầu của Ngài hoặc từ bỏ tình thương của cha mẹ dành cho Ngài.

Thật vậy, có những lúc Chúa Giêsu đặt ra những ranh giới – nghĩa là khẳng định rằng Ngài cần theo ý Chúa Cha, như trong việc tìm thấy trong Đền thờ và trong sứ vụ công khai của Ngài. Đức Maria và Đức Giuse luôn tôn trọng điều đó – ngay cả khi họ không thông hiểu hết. Họ yêu mến Chúa Hài Nhi, và họ biết rằng cuối cùng Ngài thuộc về Chúa Cha, chứ không thuộc về họ.

Tương tự, Chúa Giêsu chọn cách vâng lời cha mẹ. Ngài tôn trọng họ và yêu thương họ, nhưng sự tôn trọng đó không phải lúc nào cũng đồng nghĩa với việc làm những gì họ muốn, đặc biệt là khi điều đó mâu thuẫn với ý Chúa Cha. Đức Maria và Đức Giuse không chống lại ý Chúa Cha, nhưng không phải lúc nào họ cũng hiểu mọi chi tiết ngay lập tức. Chúa Giêsu vâng lời cha mẹ khi còn nhỏ và yêu thương họ khi trưởng thành.

THÁNH GIA ĐỐI VỚI GIA ĐÌNH BÌNH THƯỜNG

Làm sao phản ánh cuộc sống này trong gia đình đời thường và cố gắng nên thánh? Không gia đình nào hoàn hảo, và không cha mẹ nào có thể hoàn toàn vị tha như Đức Maria và Đức Giuse – nhưng các cha mẹ tốt và khỏe mạnh sẽ cố gắng hy sinh vì hạnh phúc của con cái. Họ sẽ cố gắng luôn yêu thương vô điều kiện, không dùng tình yêu có điều kiện để thao túng con cái, nhưng thể hiện tình yêu thương với con cái dù có chuyện gì xảy ra. Họ mong đợi sự vâng lời từ những đứa con nhỏ và sự tôn trọng từ những đứa con lớn,

nhưng họ cũng yêu thương con cái theo cách tôn trọng tư cách con người nhỏ bé của chúng. Họ thừa nhận rằng Chúa dành cho con cái của họ đến trước kế hoạch của họ, và luôn nhớ rằng cuối cùng con cái họ thuộc về Ngài.

Tương tự, con cái sẽ cố gắng tuân theo những kỳ vọng chính đáng của cha mẹ. Chúng sẽ cố gắng yêu thương và tôn kính cha mẹ mình, trong khi vẫn ưu tiên kế hoạch của Thiên Chúa cho cuộc sống của họ.

Trong gia đình bình thường, các thành viên có thể thất vọng về nhau. Đôi khi họ có thể tranh luận. Nhưng cuối cùng, các thành viên gia đình sẽ cố gắng yêu thương và hỗ trợ lẫn nhau. Họ sẽ cố gắng khiêm nhường phục vụ lẫn nhau và trở thành Đức Kitô cho nhau. Họ sẽ không làm điều đó một cách hoàn hảo, nhưng họ sẽ cố gắng nên thánh. Khi họ thất bại, họ sẽ cởi mở với những lời phê bình và khiêm tốn tìm đến các bí tích để được ơn làm tốt hơn. Mặc dù thất bại và không hoàn hảo, họ vẫn hy vọng rằng gia đình có thể giống như Thánh Gia.

THÁNH GIA ĐỐI VỚI GIA ĐÌNH KHÔNG HẠNH PHÚC

Thật không may, nhiều gia đình bị rối loạn chức năng (tức là cư xử theo cách không lành mạnh, không hiệu quả) hoặc bị lạm dụng (thể lý, tình dục, tinh thần, tình cảm, hoặc một dạng nào đó). Giữa Mùa Giáng Sinh, nhiều người thấy mình phải đối mặt với những ký ức về rối loạn chức năng và lạm dụng hoặc phải đối mặt với việc điều hướng mối quan hệ với những người không lành mạnh.

Tuy nhiên, Thiên Chúa cũng kêu gọi những gia đình này nên thánh. Thông thường, lời khuyên dành cho những người có gia đình rối loạn chức năng hoặc bị lạm dụng là đừng lạm dụng tinh thần. Đôi khi cha mẹ hoặc những người họ hàng lớn tuổi hơn sẽ khiến trách con cái của họ về việc hiếu kính cha mẹ, cố gắng làm cho chúng cảm thấy có lỗi và cam chịu sự lạm dụng. Một số người trải nghiệm điều này từ vợ/chồng hoặc anh chị em ruột.

Đôi khi không thể tránh những người không lành mạnh hoặc lạm dụng này, nhưng bạn có thể hạn chế tiếp xúc với họ. Những lần khác, gia đình có thể độc hại hoặc lạm dụng đến mức bạn có thể không liên lạc với họ nữa.

Bạn nên làm gì nếu bạn ở trong một gia đình như thế và vẫn muốn nên thánh? Bạn vẫn có thể tôn trọng cha mẹ mình, ngay cả khi điều đó có thể xảy ra từ xa. Đôi khi, không còn cho phép ông bà, cha mẹ,... lạm dụng bạn là cách tốt nhất có thể tôn trọng họ – bằng cách không cho phép họ ở trong tình huống mà họ có thể lạm dụng. Điều này cũng đúng đối với các mối quan hệ lạm dụng với anh chị em trong gia đình. Đôi khi cách tốt nhất là yêu thương từ xa. Đôi khi yêu thương không cho phép tiếp tục chu kỳ rối loạn chức năng hoặc lạm dụng.

Dĩ nhiên, đó là tình huống đau lòng. Tuy nhiên, cầu nguyện cho các thành viên trong gia đình bị rối loạn chức năng hoặc bị ngược đãi (và thiết lập bất kỳ ranh giới nào cần thiết để giữ an toàn cho bản thân) chính là cách yêu thương họ. Cầu nguyện cho họ được chữa lành – vì nhiều người rối loạn chức năng hoặc bị lạm dụng cũng có tinh thần không tốt hoặc chính họ cũng là nạn nhân của lạm dụng, thậm chí có thể giúp họ một ngày nào đó cũng được lên Thiên Đàng.

Cách cầu nguyện và yêu thương này là sự tôn trọng (bất kể thành viên gia đình ngược đãi bạn có thể nói gì với bạn), và... bạn biết rồi đấy. Thậm chí còn có hy vọng cho một gia đình như thế sẽ giống như Thánh Gia. Chúng ta không bao giờ biết Chúa sẽ hành động như thế nào trong lòng người khác, việc cầu nguyện và yêu thương những người thân trong gia đình có thể giúp họ lên Thiên Đàng, ngay cả khi họ không an toàn hoặc lành mạnh để có trong cuộc sống của bạn ngay bây giờ.

MỌI GIA ĐÌNH ĐƯỢC MỜI GỌI NÊN THÁNH

Sự thánh thiện không phải là “giữ vẻ bề ngoài”. Đó không phải là cảm giác hạnh phúc và có những kỷ niệm tươi hồng. Đó là về tình yêu – loại tình yêu sẵn sàng chịu đau khổ hoặc chết vì người mình yêu. Gia đình của chúng ta nên thánh có nghĩa là cần phải cố gắng và khỏe mạnh. Điều đó không có nghĩa là gia đình của chúng ta phải hoàn hảo.

Tất cả chúng ta đều sẽ thất bại theo những cách thông thường hằng ngày, nhưng điều quan trọng là chúng ta thực sự mong muốn điều tốt cho người khác. Điều cần thiết là chúng ta phải đối xử tôn trọng với các thành viên khác trong gia đình. Nếu có ai trong gia

đình không đối xử với những người khác trong gia đình theo cách đó thì sao? Điều quan trọng là phải thiết lập các ranh giới lành mạnh và tìm kiếm sự chữa lành – cho chính chúng ta hoặc cho một mối quan hệ khó khăn nào đó. Sức khỏe tinh thần là vấn đề. Mối quan hệ lành mạnh cũng là vấn đề. Gia đình của chúng ta nên thánh là tìm kiếm những nguồn tài nguyên mà chúng ta cần để có những mối quan hệ lành mạnh.

Bất kể hoàn cảnh gia đình như thế nào thì cũng vẫn có hy vọng cho bạn. Bạn được kêu gọi nên thánh. Sự thánh thiện sẽ rất khác nhau, tùy thuộc vào sức mạnh của động lực gia đình, nhưng tất cả các gia đình đều được mời gọi nên thánh. Điều mạnh mẽ nhất bạn có thể làm là hằng ngày hãy giao phó sức khỏe, sự chữa lành (nếu cần) và sự thánh thiện của gia đình bạn cho Chúa. Thực sự Ngài muốn tất cả chúng ta sẽ nên thánh như Thánh Giuse.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Gioan Tông đồ (27/12) và lễ kính Thánh Phanxicô Xaviê, linh mục (3/12).

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng**

ANH GIOAN NGUYỄN QUANG TUYỀN, CĐ LCTX Gp Thái Bình

ANH PHANXICÔ X. NGUYỄN MINH ANH, CĐ LCTX Tgp Huế

ANH PHANXICÔ X. NGUYỄN HỒNG LẠC, CĐ LCTX Gp Nha Trang

ANH PHANXICÔ X. ĐỖ CÔNG MINH, CTV Tập san TLHT LCTX

Chúc quý Anh luôn sống theo mẫu gương khiêm nhường và thánh thiện của Thánh nhân.

ĐỨC TIN KHÔNG THỂ TÁCH RỜI KHỎI TÌNH YÊU DÀNH CHO NGƯỜI NGHÈO.

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển ngữ từ nguyên bản Bồ Đào Nha)

Não se pode separar a fé do amor pelos pobres, ra ngày 13 tháng 10 năm 2025, của tác giả SALVATORE CERNUZIO-OSSERVATORE ROMANO

(Tiếp Theo)

Thay đổi não trạng.

Do đó, điều Đức Giáo Hoàng kêu gọi là một sự “thay đổi não trạng”, giải thoát chúng ta, trước hết và trên hết, khỏi “ảo tưởng hạnh phúc bắt nguồn từ một cuộc sống sung túc”. Điều này dẫn nhiều người đến một quan niệm về cuộc sống tập trung vào sự giàu có và thành công “bằng mọi giá”, thậm chí gây phương hại cho người khác và thông qua “các hệ thống chính trị và kinh tế bất công” (11). Đây là lý do tại sao “phẩm giá của mỗi con người phải được tôn trọng ngay bây giờ, chứ không chỉ ngày mai” (92).

Trong mỗi người di cư bị từ chối, luôn có Chúa Kitô đang gõ cửa.

Đức Lêô XIV dành nhiều không gian cho chủ đề di cư. Những lời của ngài đi kèm với hình ảnh cậu bé Alan Kurdi, 3 tuổi người Syria, người đã trở thành biểu tượng của cuộc khủng hoảng di cư châu Âu vào năm 2015 với bức ảnh chụp thi thể bất động của em trên bãi biển.

“Thật không may, ngoài một số cảm xúc nhất thời, những sự kiện tương tự ngày càng trở nên không liên quan, giống như những tin tức bên lề” (11), Đức Giáo Hoàng nhận xét. Đồng thời, ngài nhắc lại công việc hàng thế kỷ của Giáo hội thay mặt cho những người buộc phải rời bỏ quê hương, được thể hiện trong các trung tâm tiếp nhận, các sứ mệnh biên giới và các nỗ lực của Caritas Quốc tế và các tổ chức khác (75). “Giáo hội, như một người mẹ, đồng hành với những người đang bước đi”, ngài nói thêm. “Nơi thế giới thấy những mối đe dọa, Giáo hội thấy những trẻ em; nơi những bức tường được dựng lên, Giáo hội xây dựng những cây cầu. Vì Giáo hội biết rằng Tin Mừng chỉ đáng tin khi được thể hiện qua những cử

chỉ gần gũi và tiếp đón; và rằng trong mỗi người di cư bị từ chối, chính Chúa Kitô đang gõ cửa cộng đoàn”.

Tâm đắc “bốn động từ” nổi tiếng của vị tiền nhiệm Phanxicô: “Tiếp đón, bảo vệ, thăng tiến và hội nhập”. Và từ Bergoglio, ngài cũng mượn định nghĩa về người nghèo không chỉ là đối tượng của lòng trắc ẩn, mà còn là “những người thầy dạy Tin Mừng. Phục vụ người nghèo không phải là một cử chỉ ‘từ trên cao ngó xuống’, mà là một cuộc gặp gỡ của những người bình đẳng... Do đó, khi cúi xuống chăm sóc người nghèo, Giáo hội đảm nhận vị trí cao nhất của mình” (79).

Phụ nữ nạn nhân của bạo lực và loại trừ

Sau đó, Đức Leo XIV nhìn vào tình hình hiện tại, được đánh dấu bằng hàng ngàn người chết mỗi ngày “vì những nguyên nhân liên quan đến suy dinh dưỡng” (12). “Nghèo gấp đôi”, ngài nói thêm, là “những phụ nữ phải chịu đựng những hoàn cảnh bị loại trừ, ngược đãi và bạo lực, bởi vì họ thường thấy mình có ít cơ hội hơn để bảo vệ quyền lợi của mình” (12).

“Người nghèo không tồn tại một cách tình cờ...”

Đấng kế vị Thánh Phêrô đưa ra một suy tư sâu sắc về chính những nguyên nhân của nghèo đói: “Người nghèo không tồn tại một cách tình cờ, cũng không tồn tại bởi một số phận mù quáng và cay đắng. Đối với hầu hết họ, nghèo đói càng không phải là một sự lựa chọn. Tuy nhiên, vẫn còn những người dám khẳng định điều đó, thể hiện sự mù quáng và tàn nhẫn”, ngài nhấn mạnh (14). “Rõ ràng, trong số những người nghèo cũng có những người không muốn làm việc”, nhưng thậm chí còn có rất nhiều người đàn ông và phụ nữ, có lẽ, từ sáng đến tối, vẫn đi nhặt thùng các tông chỉ để “sống sót”, chứ không phải để “cải thiện” cuộc sống.

Tóm lại, như một trong những điểm chính của Thông điệp *Dilexisti* đã nêu, không thể nói rằng “phần lớn người nghèo rơi vào hoàn cảnh đó vì họ không có công trạng, theo quan điểm sai lầm về chế độ độc tôn công trạng, theo đó dường như chỉ những ai thành công trong cuộc sống mới có công trạng” (14).

(Còn tiếp)

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

TÂM QUAN TRỌNG CỦA GIÁO DỤC NHÂN BẢN

Lm Francois Nguyễn Văn Việt, GP Vĩnh Long

1. NHÂN BẢN LÀ GÌ?

Nhân bản là từ ngữ rất thông dụng, nhưng khó giải thích cách rõ ràng và hiểu cho tường tận. ta có thể tạm hiểu:

- **Nhân** là **người**, là nhân đức, nhân cách, cách sống của con người tốt.
- **Bản** là **gốc**, căn bản, nền tảng, bản lề... Nhân Bản có thể hiểu là phong cách sống tốt, có những nhân đức căn bản mà một **con người** cần phải có, để xứng đáng là "**người**".

2. MỤC TIÊU của Giáo Dục Nhân Bản

Đó là giúp con người đạt **Trưởng thành Nhân Bản**.

Sự **Trưởng thành Nhân Bản** được biểu hiện bên ngoài khi có những đức tính tự nhiên, do tập luyện, đạt được nhân cách viên mãn, như: Tác phong tốt đẹp; suy nghĩ chín chắn, khôn ngoan; ý chí tự chủ, kiên quyết; tâm tính quân bình, điềm tĩnh; cư xử hài hòa, quảng đại, vị tha...

3. TÂM QUAN TRỌNG của Giáo Dục Nhân Bản

- Nhờ Giáo Dục Nhân Bản, qua việc tập luyện **đức tính tự nhiên**, con người mới đạt **Trưởng thành Nhân Bản**, để xứng đáng là "**người**" hơn.

- Sự Trưởng thành Nhân Bản còn là nền tảng để xây dựng sự trưởng thành của người Kitô hữu, qua việc tập luyện các **nhân đức Kitô giáo**: Nhờ đó, họ sẽ đạt mức độ **Trưởng thành Kitô hữu**, được hoàn hảo, thánh thiện, trở nên giống Chúa Kitô, xứng đáng chức vị là "**con Chúa**".

- Nhờ có Trưởng thành Nhân Bản, mới có Trưởng thành Kitô hữu, và nhờ đó, người muốn theo đuổi ơn Gọi (tu sĩ, Linh mục) mới phát huy và xây dựng được nếp sống tu trì cách tốt đẹp, qua việc thực thi hoàn hảo **Lời Khuyên Phúc Âm**: gọi là **Trưởng thành Đời tu**.
"Giáo Dục Nhân Bản là nền tảng của mọi nền tảng đào tạo linh mục" (Pastores Dabo Vobis).

4. GIÁO HUẤN GIÁO HỘI

Công Đồng Vatican II trong sắc lệnh Đào tạo Linh mục (số 11) có đề cập đến Giáo Dục Nhân Bản cho các Chủng sinh:

"Các Chủng sinh phải tập cho quen điều hòa thích hợp cá tính mình. Họ phải được huấn luyện cho có tinh thần quả cảm, biết quý trọng những đức tính mà người đời thường ưa chuộng và không thể thiếu nơi thừa tác viên của Chúa Kitô, như lòng thành thực, giữ đức công bình, tín trung, cư xử lịch thiệp, khiêm tốn và bác ái trong ngôn từ...."

".... Vì thế, nền giáo dục phải nhằm huấn luyện các Chủng sinh đạt được mức Trưởng thành Nhân Bản thỏa đáng, nhất là mức Trưởng thành được kiểm nghiệm trong đức tính cương nghị, trong khả năng quyết định chín chắn và một óc phán đoán về con người và các biến cố".

KẾT: Giáo Dục Nhân Bản rất quan trọng và cần thiết cho con người, để xứng đáng là **"NGƯỜI"**, là **"NGƯỜI KITÔ HỮU"** và càng cần thiết hơn nữa cho **"NGƯỜI TU SĨ"** tương lai.

Giáo Dục Nhân Bản nhằm hướng đến **"Con người Trưởng thành"** theo một khuôn mẫu lý tưởng, đó là **Chúa Giêsu Kitô, "Siêu Người Mẫu"**.

(Còn tiếp)

CHIA BUỒN

**Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn được tin
BÀ CỐ MATTA ĐỖ THỊ THO**

**Là thân mẫu Cha Giuse Trần Thanh Công, LM Đặc trách
Tông đồ Giáo dân Tgp Sài Gòn, đã an nghỉ trong Chúa lúc
21g30 ngày 18/11/2025. Hưởng thọ 85 tuổi.**

**Cha Tổng linh hướng Phêrô và Cộng Đoàn Lòng Chúa
Thương Xót TGP Sài Gòn xin thành kính phân ưu cùng Cha
và gia đình. Xin Lòng Thương Xót của Chúa cho linh hồn
Matta được hưởng Tôn nhan Chúa.**

Mục lục

✚ Lá Thư Linh Hưởng	02
✚ Sống Lời Chúa	06
✚ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 119)	14
✚ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CĐLCTX TGP Sài Gòn	18
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	22
✚ Các bài Thường huấn dành cho giáo dân	26
✚ DIỄN ĐÀN:	
◆ Sống hành trình mùa Vọng theo các chủ đề...	42
◆ Nhớ mãi bài Thánh ca: Mùa đông năm ấy	48
◆ Tĩnh lặng Giáng Sinh	51
◆ Thánh Gia và sự Thánh thiện trong gia đình đời thường	55
◆ Đức tin không thể tách rời khỏi tình yêu dành cho... (tt)	60
✚ GIÁO DỤC NHÂN BẢN	
◆ Tâm quan trọng của Giáo dục Nhân bản	62